

Családi kör, magas nívó

A várhatóan díjazottak családi, szűk körében hangzott fel az idén is az egyetemi tudományos diákkonferencia záróakkordja. **Bora Gyula** tudományos rektorhelyettes távollétében az idén **Máriás Antal** professzor, az egyetemi TDK-tanács elnöke számolt be röviden a tapasztalatokról.

A korábbi évek átlagánál valamivel kevesebb, 81 pályázat érkezett, 70-et fogadtak el a bírálók és végül — jórészt előre be nem jelentett hiányzások miatt — 64 dolgozatot védett meg szerzője. A színvonal magas volt, néhány szekcióban (pl. szociológia, munkatudomány) az érdeklődés is jelentős volt. (Ez 30-40 nézőt je-

nyi, a statisztika szekció munkája. Ennek a kis csapatnak a lelkes munkáját díjazták a közgazdasági OTDK szervezői is, akik a szakkollégium vezetését, valamint Bakacsi Gyulát a szoc. vállalatától és Török Sándort a technológia tanszegről külön jutalomban részesítették.

Es éppen ezért, mert kicsi az egyetemen a TDK sikeréért tevékenykedő csapat, még nagyobb összefogásra, a felmerült sűrűdások megoldására van nagy szükségünk — mondta **Máriás Antal**. Az a kevés pályázó viszont olyan magas színvonalú konferenciát produkált, amely méltón nevelheti egyetemünk kemény

Máriás Antal értékeli a TDK-t

lentett.) A TDK-mozgalom első számú bázisa — mint már hosszú évek óta szakadatlanul — továbbra is egyértelműen a **Rajk László Szakkollégium**, amelynek tagjai az idén kiadott 16 első díjból 7 és 1/3 első díjat nyerték el. (A törtszámnak az a magyarázata, hogy az egyik elsődíjas dolgozat szerzőhármasanak egyik tagja rajkos.) A hagyományosan kitűnő szereplés eredője a kollégiumban folyó folyamatos évközi szakmai munka. A TDK másik fontos bázisa az **AIESEC**, amelynek kiutazási kritériumrendszere ösztönöz a TDK-munkára. A harmadik bázis pedig néhány tanszéki TDK-felelős „megszállott” munkája. Ez utóbbinak eredményeként most már évek óta népes mezőny gyűlik össze a technológia szekcióban, továbbá az agrár szekcióban, és az idén újra alaposan beindult a szociológia, a munkatudomá-

munkával megszerezhető rangját. Így vélték ezt a külső zsűritagok is. (Pl. az Állami Fejlesztési Bankból, a Központi Statisztikai Hivatalból, a Népeségtudományi Intézetből, akik itt helyben ajánlottak fel díjakat nem egy dolgozatnak.)

A díjak összege az idén ismét emelkedett. (Első díj: 3000 Ft, második díj: 2400 Ft, harmadik díj: 1800 Ft.) Az egyetem által biztosított összegben kívül jelentős mértékben hozzájárult ehhez elsősorban a **KISZ-bizottság**, továbbá a már említetteknek kívül a **Művelődési Minisztérium**, a **KISZ KB**, az **Economix Kiszövetkezet**, a **Szocialista Vállalat koordinációs titkárság**, az **agrár tanszék** és a **technológia tanszék**.

A díjakat **Máriás Antal**, valamint **Kalotay Kálmán**, a TDK-tanács titkára és **Kepecs Gábor**, a különdíjakat felajánló **KISZ KB gazdaságpolitikai osztály osztályvezető-helyettese** adta át. **B.**

Az emberi leleményesség nem ismer határokat. Ezt bizonyította az az öt csoport, amely május elsejének délutánján a **Kinizsi utcai** aulában az ép éssen innen és túl minden lehetséges eszközt felhasználva jelöltjének népszerűsítésére.

Végül is az össznépi akarat **KEN-Eddy**t, vagyis **Tóth Tibort** ültette a tiszteletbeli rektor képzeletbeli székébe.

— *Legelőször az a kérdés merült fel bennem, hogyan lesz valakiből egy évfolyam rektorjelöltje? — tettem fel a kérdést KEN-Eddynek.*

— Februárban, az első táborban került szóba először a nevem a jelöltek között. Persze voltak más jelöltek is. Például **Halmi Zoli**, aki a köz kívánságának ellentmondva közölte, hogy nem vállalja a jelöltséget, de a választásnál bárkinek szívesen segít. Az ígéretét betartotta. Az insturktori táborban szó volt **Séra Zsoltiról** is, de azután végül is én maradtam az első évfolyam jelöltje.

— *A korteshadjárat és a választási feladatok nem kevés fáradságot jelentettek. Szeretném, ha erről és néhány kulisszatitokról is mesélnél.*

— Először is, ha már lehetőségem adódott rá, szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik nélkül elképzelhetetlen lett volna, hogy ez az egész ilyen szépen sikerüljön. Munka persze volt bőven. Plakátok, zászlók, színdarab, musical, újság — ezt mind elő kellett valakinek teremteni. 36 támogatólevelet szereztünk az egyetemünkön

A svábbálon

Egy nőimítátor

KEN-EDDY

Kókó vitéz

végzett híres emberektől. **Hétfényi Istvántól** **Bujtor Istvánig** sok-sok híresség volt az ajánlóink között. A pénzügy-miniszterrel való találkozástól egy kicsit tartottam, de nagyon kellemesen csalódtam.

— *A „művésznevéd” kinek az ötlete volt?*

— Úgy emlékszem, **Halmi Zolié**.

— *Ki volt a legnagyobb ellenfeled?*

— **Bozsók** nagyon szellemes választási hadjáratot csináltak. Mi, azt hiszem, abban adtunk többet, hogy kívülálló helyett a saját körünkben igyekeztünk minél több embert megnyerni. Így egy biztos háttérre támaszkodhattunk. Bár **Bozsó** a hangulat-teremtésben sokkal jobb volt.

— *Rektor lettél, de késő este. Nem tudnád ezt valahogy másként elképzelni?*

— **Sejtem**, mire gondolsz. A választás után kellene egy másik nap, amikor a diákrektorok tényleges hatalma lenne. Így a választási ígéreteket is komolyan számon lehetne kérni.

— *Elsőként lettél első. Nem éreztél valamilyen hátrányt a rutinos öregekkel szemben?*

— **En** ugyan még nem vettem részt ilyen választáson, de a hátrányból erényt tudtunk csinálni, és így legalább eredetiek tudtunk maradni. Nekünk az egészben a játék volt a fontos, a buli megérte a fáradságot. Mi a végén a musicalünkben nagyon komolyan énekeltük, hogy: „Arra születünk, hogy a föld sebeit begyógyítsuk, s játsszunk még tovább, s játsszunk még tovább...”

Tolnai János

Pilinszky János:

Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszűnhetett dobogni szíve —
Harmadnapra legyőzte a halált.
Ex resurrexit tertia die.

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

XXVII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

ÁRA: 1,80 FT

1985. MÁJUS 9.

Branyiczki Imre kerületünk képviselőjelöltje

Amikor az életminőség anyagi elemei, most már tartósan, nem javulnak, akkor különösen nagy jelentősége lehet a társadalom számára más olyan lépéseknek, melyek az életminőséget, a közhangulatot is javítják. Ilyen lépés lehet az értelmes, alkotó munkához való jutás lehetősége, ennek megbecsülése — efferéle mutat a gazdasági mechanizmus reformja. Ilyen a kulturális fejlődés elősegítése, a társadalmi nyilvánosság fejlesztése, a

döntési pozíciók decentralizálása. És ilyen a szocialista demokrácia fejlesztése, az önkormányzatok erősítése. Ezek az elemek segíthetik aztán az anyagi jólét most már társadalmi szintű növekedését is. Ezek a felismerések munkáltak azokban, akik az ország mai nehéz helyzetében is — restriktív megoldások mellett — lándzsát törtek a gazdasági mechanizmus továbbfejlesztése, a vállalatirányítás

demokratizálása, a tanácsi önállóság növelése, a választási rendszer továbbfejlesztése mellett. A korábbi kedvezőtlen tapasztalatok alapján a választási rendszer demokratizálása csak a kötelező többséj elérés, a pótképviselői státusz eszközeivel volt megvalósítható, hiszen korábban szinte sehol sem éltek az eddig is lehetséges többséj eléréssel. Még előttünk álló lépés az országgyűlés szerepének növelése is a választások igazi ko-

molyságának megvalósítása útján.

Ezért azt lehet mondani, hogy ez a választás nem csupán a jelöltek közötti választást jelenti. Választást jelent a demokrácia továbbfejlesztése és a régi félfuadalls megrogzottségek továbbélése között, választást jelent az állampolgárok nagykorúnak tekintése vagy sokszorosán túlbiztosított adminisztratív eszközök megvalósítása útján.

(Folytatás a 2. oldalon.)

EDDY lett a rektor!

Énekkarunk sikere

Egyetemünk énekkara a **Kórusok Országos Tanácsának** minősítő versenyén hangversenydíjas kórus minősítést nyert el. A profi kórusok kategóriájában ez az egyik legmagasabb fokozat, és azt jelenti, hogy az énekkar önállóan adhat hangversenyeket. Utoljára három éve vett részt minősítésen kórusunk, ekkor az amatőr kategóriában diplomával megerősített arany minősítést kaptak. A mostani meghallgatáson középkori madrigalokat és két igen nehezen előadható **Kodály-művet** adtak elő.

„Vizsgahangulat”

— *Milyen érzésekkel indulsz neki életed második vizsgaidőszakának?*

Lány 1.: Utálom a vizsgaidőszakot. Az elsőt vártam, ezt viszont nem. Sokkal fáradtabbnak érzem magam. Mindenesetre szeretném jobban csinálni, mint az elsőt, de félek is tőle.

Fiú 1.: A félelem hasonló, mégis sokkal higgadtabbnak érzem magam.

Lány 2.: Semmi jót nem várok tőle.

Fiú 2.: Nem érdekel az egész. Majd csak túl leszek rajta, aztán meg jön a NYÁR!

Lány 3.: Erre csak azt tudom mondani, hogy egy kicsit már tapasztaltabb vagyok.

— *Mi az, amit másképp szeretnél csinálni az első eröpröbához képest, és mit szeretnél ugyanúgy?*

Lány 1.: Folyamatosan szerettem volna tanulni, de látod, ez már nem sikerült. Ígyekszem „okosabban” tanulni, nem a végső kimerülésig. Ja, és pg-re fel. Stílenül több napot hagyok, hogy „érlelődjön” bennem.

Fiú 1.: Hát első és legfontosabb, amit másképpen aka-

rok csinálni, hogy ne legyen üvém. A vizsgarendem különben ugyanolyan. És most már reálisan fel tudom mérni, hogy melyik tárgyból mennyi idő kell.

Lány 2.: En is csak azt tudom mondani, hogy kellő idő legyen, aztán akármit is meg lehet tanulni.

Fiú 3.: Jó kérdés, de nem tudok rá normálisan válaszolni. Tudod mit? Majd a vizsgaidőszak után kérdezd meg!

Lány 3.: En nem akarom úgy széthúzni, versze azért nem kétnaponta teszem le a vizsgákat.

— *Mitől félsz a legjobban?*

Lány 1.: Pg.

Fiú 1.: Matek.

Lány 2.: Mindegyikről.

Lány 3.: Matek, számítástechnika.

Fiú 2.: Most soroljam fel mind a hatot?

— *Milyen eredményt vársz?*

Lány 1.: En megteszek mindent.

Fiú 1.: Ez hülye kérdés.

Lány 2.: Előre nem nyilatkozom.

Fiú 2.: Kettes föltűti átlagot. **Mádl Vera**

Branyiczki Imre kerületünk képviselőjelöltje

(Folytatás az 1. oldalról.)

közökkel történő irányítása között is. Ilyen szempontból figyelhetjük izgatottan a jelölő gyűlések lefolyását, légkö-
rét.

★

Sok hallomás mellett magunknak is módunk nyílt meg- tapasztalni az új jelölés lég- körét. Az egyetemi és a IX. kerületi KISZ-bizottság javasolta képviselőjelöltnek Branyiczki Imrét, a szervezés tanszék tudományos osztály- igazgatóját. Sajnos, egyetemünkre és kollégiumainkra elfelejtet- tek jelölő gyűlésre hívó hiva- talos nyomtatványokat ten- ni, pedig a kerületben dolgo- zók, tanulók is szavazhatnak a 24-es választókörzet jelölő gyűlésein. Igaz, nem is akar- tuk sok diák mozgósításával irreálissá tenni a jelölő gyű- lés munkáját, nem is tettük ezt. A népront két jelöltet, egy negyvenéves pártönkivüli festőművészt és egy ötvenéves pártönkivüli jogtanácsost, Ké- ri Ádám és Tallósi Frigyes mondott először rövid, szim- patikus programbeszédet. A hozzászólások sorában Forrai István (ECONOMIX) javas-olta a két jelölt mellé har- madiknak és mutatta be Branyiczki Imrét, majd egye- temünk KISZ-titkára, Fe- rencz Gábor csatlakozott hoz- zá. Majd ezt követően nem kevesebben, mint 17-en emel- kedtek szólásra, leszögezve, hogy mindannyian maxi- málisan megbízunk a népr- front jelöltjeiben, és kifogá- solya Imre fiatal voltát. A

hozzászólások dömpingje alatt az Imrével rokonszenvező kör- nyékbeli nyugdíjasok sajnós, sűrű sorokban kezdtek ha- zaszállingózni. Az Imrét le- kicsinyülő hozzászólások közé- pette állt fel Máriás Antal tanszékvezető professzor, aki „A kor nem érdem, hanem állapot, sajnós én is ebben az állapotban vagyok” szavakkal kezdte támogató hozzászólá- sát, melyet nagy taps fogad- ott. Végül 2-3 kerületi fia- taleMBER is a hármas jelölés mellett foglalt állást.

Mint ismeretes, a 2 jelölő gyűlés összesített szavazatai- nak egyharmada szükséges a jelölőlistára kerüléshez. Az első szavazáson a háromórás vita után ottmaradtak, 316 fő közül 271 szavazott Kéri Ádámra, 279 Tallósi Frigyes- re és 130 Branyiczki Imrére.

A második jelölő gyűlés vá- ratlan fordulattal indult. Az immár három programbeszéd után felvetették Ábrahám Fe- renc (55 éves), a kerületi párt- bizottság nemrég leköszönt titkárnak jelölését. Így még nagyobb izgalom előzte meg a szavazást.

Kéri Ádám 249, Tallósi Fri- gyés 240 szavazatot kapott, így összesen 520, illetve 519 szava- zatot szereztek meg a lehetsé- ges 603-ból.

Branyiczki Imre, hosszú szá- molás után: 102, összesítő 232 szavazatot kapott, tehát 31-gyel többet az elégségesnél. Branyiczki Imre képviselője- lőlt!

Ábrahám Ferenc 186, tehát 15 szavazata hiányzott a jelöl- séghez.

★

Úgy gondoljuk, hogy a számszerű eredménytől függet- lenül az új választási rendszer körzetünkben jól mutatkozott be. Néhány felvetéstől elte- kintve sportszerű mederben, összességében korrekt leveze- tés mellett jelölhetünk. Az a bizonyos értékvalasztás egyér- telmű volt! Most már a vá- lasztási gyűléseken, majd a vá- lasztókön a sor. Szeretnénk továbbra is szabályos és tisz- tességes keretek között segí- teni Imrének.

B. Kiss Tamás

Szövetkezeti kitüntetések

Ünnepi közgyűlést tartott az Economix Közgazdász Egyete- mi Kiszövetkezet április 29- én.

Az ünnepségen eredményes munkája jutalmaként elisme- ró oklevelet adott át a kiszö- vetkezetnek dr. Göndör György, a KISZ-óv elnöke. Több éves kiváló munkája el- ismeréseként Szövetkezeti Ki- váló Dolgozó kitüntetésben ré-

szesült dr. Szabados Anna (ipargazd. tanszék), dr. Koncz Katalin (munkagazd. tanszék) és dr. Tarlósi Béla (MSZ). Az Economix megalakításában való közreműködésükért Szö- vetkezeti Elismerő Oklevelet kaptak: dr. Palánkai Tibor (világazd. tanszék), dr. Mózes László (KTI) és dr. Komlósi Jenő gazdasági igazgató. Gratulálunk a kitüntetett-eknek!

A Remények könyve

A Los Angeles-i egyete- men szerkesztik a Remé- nyek könyvét, amit a nők évtizedének zárásaként Nairobi-ban rendezendő konferenciára terjesztenek be. A szerkesztők dr. Koncz Katalint, a munkatudomá- nyi tanszék docensét — aki

tudományos munkája kere- tében a nőkérdéssel foglal- kozik — is felkérték, hogy a világ sok más művésze, írója, tudósa mellett ő is küldjön egy rövid írást a feminista indíttatású könyv számára.

AZ EMBERI EMANCIPÁCIÓT MEGVALÓSÍTÓ TÁRSADALOMBA VETETT HIT

A női egyenjogúság az általános emberi emancipá- ció része, amely felszámolja az emberi ma még kínzó mindenfajta egyenlőtlenséget, helyreállítja a nőiesség és a férfiasság méltóságát. A munkamegosztás történel- mileg kialakult gyakorlata ugyanis nő és férfi tevékeny- ségét és képességeit polarizálja, beszűkíti és megfosztja az emberben rejlő képességek teljes spektrumának gyako- rlását és fejlesztését, a kereső munka és az anyaság- apaság nyújtotta örömforrások együttes élvezetét, lét- rehozza az emberiséget nemek szerint szétszabdaltó ér- dekkülönbségeket. A női egyenjogúságnak az általános emberi emancipáció részekénti tudatosítása elhárítja a nemek közötti érdekazonosság felismerése előtt ma még tornyosuló akadályokat, meggyőzi a férfiakat arról, hogy a nők hátrányának felszámolása az ő legsajátabb érde- kük és a nőket arról, hogy a férfiak konfliktusainak felismerése és megoldása az ő legbensőbb érdekük. Hogy a két nem együttműködése és egyenjogúsága, emberi kiteljesedése és boldog léte egymásért és az utód gene- rációkért mindkettőjük alapvető érdeke. Ennek felis- merése azonban nem az egyes ember feladata. A tár- sadalom az az irányító, amelyik érdekeket terel és köz- vetít, magatartást és szemléletet formál: az emberiség javára vagy kárára.

En azt remélem, hogy a jövő társadalmá képes lesz ezt az embert gazdagító és mindenfajta egyenlőtlenség- től megszabadító feladatának ellátására. Az út hosszú és göröngyös, amelynek része a nőket ma még a világ min- den táján sújtó hátrány felszámolása. Ez az első lépé- sek egyike az embert emancipáló társadalom felé veze- tő úton.

Budapest, 1985. április 30.

Dr. Koncz Katalin
egyetemi docens

Kitüntetések, utazások

A KISZ Budapesti Univer- sítas Bizottsága javaslatára Kiváló Ifjúsági Vezető kitün- tetésben részesült HORVATH LÁSZLÓ, az egyetemi KISZ- bizottság szervező titkára. A kitüntetést az EFIN keretében vette át.

Az egyetemi KISZ-bizottság Pro Univerzitáre kitüntetésben részesítette BODNÁR ZSIG- MONDOT, az 1984-es és 85-ös KEN főszervezőjét. A kitün- tetést a KEN főrendezvényén vehette át.

Az egyetemi KISZ-bizottság javaslatára az idei moszkvai VIT magyar politikai delegá- ciójának tagja lesz BAKACSI GYULA. A VIT-re utazó ki- csnny magyar turistacsoport tagjává pedig HOFFMAN

ÉVÁT és LUKÁCS JÁNOST jelölte. Mindhárman a KISZ- bizottság most leköszönt, jól dolgozó volt tagjai.

Az egyetemi KISZ-bizottság képviselőtében Helsinkiben tárgyalta és szerződést kötött BECSEY ZSOLT és MOLNÁR GABRIELLA. Az aláírt egyez- meny keretében a KEN alkai- mával Budapesten járt a hel- sinki egyetem 11 diákja, szept- emberben a látogatást a KISZ-bizottság nyilvános pá- lyázatára jelentkező, egyenlő erejűnek megítélt csapatok kö- zül sorsolással kiválasztott Rajk szakkollégiumi csapat vi- szonozza.

A KISZ-bizottság elismerő oklevéllel jutalmazta a volt nemzetközi szakosok találko- zójának szervezőit.

ZSUBORI ERVIN:

Anyunak

a tiszta fényt
az ércnél csillogóbbat
szemedben
s a halk alázatot
örizd meg
(ha néha fáj is)
gyöngéden
s hajnal-szeliden

meleg kezeid
szótlanul simítják
fáradt hétköznapjaim

őledbe hajtom
törthangú lélegzetem

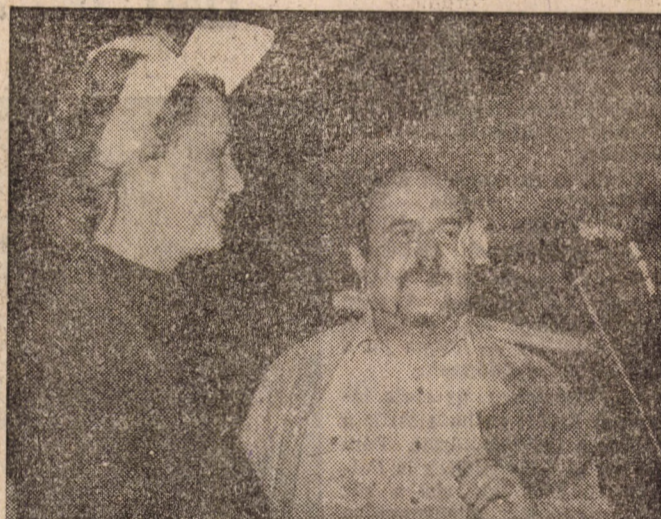
Nyek-KEN

Ali már majdnem a padlón van

Párosánc a svábbálon

Tárgyalás a kínai Csösimpex képviselőjével

Kurázi „mama” és gyermekei
Nagy Gábor képei

A KGST-országok gazdasági problémái

A nemzet és demokrácia problémakörére összpontosí- totta eddig figyelmét a Köz- ép-Európa Klub, s ezzel va- lószínűleg érdekes színfoltjává vált az egyetemi klubéletnek. Amennyi sok izgalmas törté- nelmi előadás után elérkezett az ideje a kitekintésnek is, hiszen ahhoz, hogy megértsük Közép-Kelet-Európa jelenkori sorsproblémáit, nem árt egy pillantást vetni a gazdasági alapokra sem, amely úgy tű- nik, szintén súlyos gondokkal küszködik. Ezekről a problé- mákról beszélt a klub leg- utóbbi rendezvényén Csaba László, a Világgazdasági Kutat- ó Intézet tudományos fő- munkatársa.

A hetvenes évtized elejére az egész világgazdaság fordul- óponthoz, egy alapvető kor- szakváltás küszöbéhez érke- zett. A gazdasági növekedés világméretű lassulása, a ha- gyományos anyag- és energia- igényes iparágak hanyatlása, tartós, strukturális munkanél- külliség, mikroelektronikai for- radalom és a globális problé- mák éleződése jellemzik nagy vonalakban ezt az átmeneti időszakot. Az álláslás nehé- zégeit, úgy tűnik, a szocialista országoknak is meg kell szen- vedniük. Ezek az országok a II. világháború után rövid idő alatt anyag- és energiaigé- nyes, sőt pazarló iparszerke- zetet hoztak létre, amely dön- tően az olcsó szovjet nyers-

anyagra, energiára s a mező- gazdaság kollektivizálásá miatt felszabaduló szabad munka- erőre épült. Ez a megoldás ak- kor az elmaradottság felszá- molásának egy lehetséges útja volt, ám a KGST-országok a hatvanas és hetvenes években is bővített formában újrate- rmelették ezt a struktúrát, amely- hez (Magyarország kivételé- vel) nehézkes, direktív gazda- ságirányítási modell és (Ma- gyarországot is beleértve) a növekedés fetiszizálása kapoco- lódott.

1973-tól kezdve az energia- hordozó- és nyersanyagárak az egész világon robbanássze- rűen megemelkedtek, s meg- kezdődött nemcsak az átme- neti, hanem a tartós recesszió, a korszakváltás időszaká is. A KGST-országok azonban nem ismerték fel a változások je- lentőségét. Úgy ítélték meg, hogy a válság és az árrobban-ás a kapitalizmus belülgye, s ezért nyugodtan tovább foly- tatták a korábbi ipari struk- túra újratestermelését. Mi tette ezt lehetővé? Részben az, hogy a Szovjetunió — bár többször is figyelmeztetett a készletei csökkenő tendenciájára — to- vábbra is ellátta a KGST-gaz- daságokat nyersanyaggal és energiával, mégghozzá egy ideig a világgazdaság olcsóbb áron. Másrészt a nyugati pénzpiac-okon hirtelen hitelülkínálat jelentkezett, ugyanis az olaj- exportőrök tőkés kereskedel-

mi bankokba fektették több- szörösére duzzadt bevételei- ket. Ezek a bankok viszont a recesszió körülményei között kevés hitelezési lehetőséget ta- láltak a tőkés világban, ezért egymással versengve nyújtot- ták nyakra-főre a kedvező ka- matú hiteleket Kelet-Európá- nak, s ezzel megfinanszírozták az indokolatlanul magas gaz- dasági növekedést, valamint a pazarló termelési szerkezet fenntartását és bővítését.

1979-ben azonban fordulat következett be a nyugati hitel- és a keleti nyersanyagpiac- kon egyaránt. Az OPEC-ör- szágek gazdasági fejlődésének felgyorsulása és a monetaris- ta gazdaságpolitika túlsúlyra jutása az USA-ban Európán kívüli piacok felé vonzotta a pénztöket, így a KGST-örzá- gok szembe találták magukat az irreálisan magasra duzzadt adósságállomány visszafizeté- sének problémájával. Ugyan- akkor a Szovjetunió bejelen- tette, hogy a jövőben — a föld- gáz kivételével — csökkenteni fogja természetierőforrás- szállításait a KGST-országok- ba, és 2 év múlva valóra is váltotta elhatározását. Ekkor végre észbe kaptak Kelet- Európa vezetői, és rövid távú alkalmazkodási lépések meg- tételére szánták el magukat: lefékeztek a gazdasági növe- kedést, alaposan visszafogták a beruházásokat (Románia ki- vételével), és részben az élet-

színvonalat is, továbbá im- portkorlátozásokat vezettek be több területen. Ezek a lépések egyes országokban (NDK, Ro- mánia) a direktív irányítás, a kézi vezérlés erősödésével, másutt (Csehszlovákia, Bulgá- ria, SZU) bizonyos, a lényegét nem érintő korrekciójával, is- mét másutt (Magyarország) piacorientált reformokkal pá- rosultak. (Bár nem KGST-ör- szágot, de érdemes megemlíteni, hogy Kínában ebben az idő- szakban dekollektivizálták a mezőgazdaságot, s ezzel 1978- 82 között elérték a termelés 50 százalékos növekedését, ami különösen a szovjet mezőgazdaság meddő erőlködé- seinek eredményeivel össze- hasonlítva tünik impozáns- nak.) Lengyelország pedig sú- lyos gazdasági-politikai kri- zishelyzetbe került, s a gaz- dasági reform ügye az ország- ban zajló ideológiai-politikai küzdelem áldozata lett.

Úgy tűnik tehát, hogy a KGST-országoknak a nyolcva- nas években átvitt értelemben és konkrétan is meg kell fi- zetniük azért, hogy az általá- nos recesszió idején, 1973-80 között, a világgazdaság úgy- mond „legdinamikusabban nö- vekvő régióját” alkották, jól- lehet ezt a növekedést sem a nemzetközi piaci helyzet, sem a tagországok iparának, ter- mékeinek piacon is elismer- tethető korszerűsége nem in- dokolta volna.

Meleg József

Egy kis KEN

Egy kicsit az EFIN árnyékában kezdődött el az idei KEN propaganda-hadjárat, de végül a KEN-hörösi a hagyományokhoz híven mozgalmas, eseménydús napokat hozott.

A nyitó svábbált követő délelőttön került sor a ver-

zonség lelkes biztatása mellett tépték, rúgták, marcangolták egymást a parketten, néha mintha a labda is feleslegesnek bizonyult volna, és kicsi a rakás jelleget öltött a birkózás. Amellett, hogy tanáraink alulmaradtak, őket érték maradandó sérülések is,

is — elmondásuk szerint — jó pár kék foltnak, véraláfutásnak, sípcsonttrügáknak, fültépésnek lettek egyáltalán nem boldog, de kellemesen kimerült gazdái. Szó ami szó, a mindössze (?) 2x5 perces küzdelem után elég leharcolt állapotban leledtek a csata hősei. Olyannyira, hogy a tanár csapat már egészen egyszerűen nem bírta kiállni az utolsó próbára, de áthidaló megoldásként az elsősök indultak és nyertek helyettük. (Egyes meg nem erősített hírek szerint a NOB illetékes bizottsága már most jelentkezett a rendezőknél, hogy egy-némelyik ötletes sportágat szeretné az 1988-as szülői olimpia műsorára tűzni.) Sajnos, a meghatározott időben szigorúan át kellett adni a termet (aminek státusa engem egy szuverén országban található idegen támaszpont-ra emlékeztet), mert Felszabadulási Kupa-küzdelmet vívtak a MAFC-kosarasok. Pedig ha tudták volna, milyen csodás, lélekemelő számok maradtak el emiatt, biztosan a kosárlabdát sutba dobva, bevezeték volna teszem azt a kézenállva gyaloglásba. Apro-pó, a végeredmény: ker. kar 69, I. évf. 64, ipari kar 58, tanárok 56 és ált. kar 48 pont.

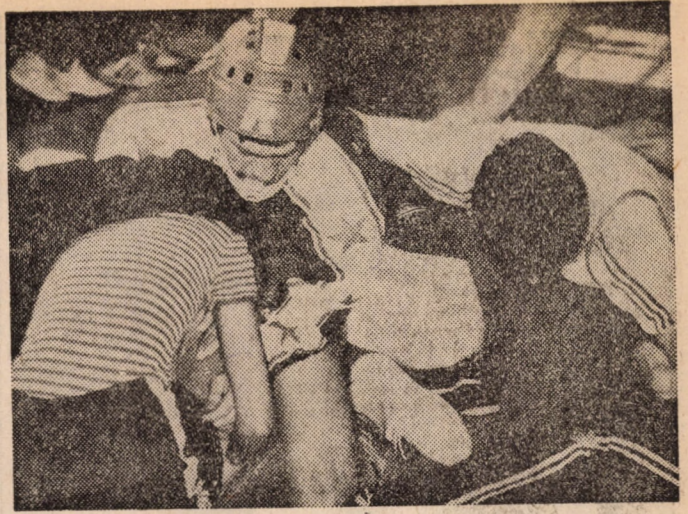
Naplómban a következő esemény a vasárnapi

KEN(d) mit tud?

A nagyszámú érdeklődő, és a még nagyobb tömegű fellépő egy monstre műsort csodálhattak, szórakozhattak (néha unhattak) végig. A zsüri első elnökhelyettesi posztjára (az elnöki tisztséget senki sem vállalta, lévén a felelősség ugye, nagy) valamilyen ffordorlással sikerült megnyerni Udvaros Dorottyát, aki két második elnökhelyettesével egyetemben tényleg lankadatlán figyelemmel és türelemmel nézte végig a produkciókat. A komoly és könnyű műfaj igen széles választékban volt jelen („minden szinten szinte minden”).

A teljesség igénye nélkül próbálok néhány műsorszámot felidézni. Megjelent a színpadon az oly közismert Menő Manó egy fantasztikusan jó magyar szinkronnal. Szem nem maradt szárazon a kacagástól. Részt vehettünk egy énektanár egyedi módszereinek bemutatóján, különböző színvonalú énekkarokat és szólistákat hallhattunk. A szünet előtt egy fergeteges westerntánc-bemutatót csodálhattunk meg Eddy és csapata jóvoltából, ami a közönség véleménye szerint (is) kevés pontot kapott. Közismert nótákat adott elő kicsit át-hang(szál)szelerve az elsősök Törökbalint Vidám Fiúk nevű egyáltalán nem vegyes kórusa. Volt zsonglorkodás esernyővel, teniszlabdákkal, kártyával (sajnos ez utóbbi nem igazán színpadi produkció volt). Elvezethettünk Gershwindalokat, egy hibáival együtt is egyszerű trombitaszólót, görög táncokat és zenét, megzenésített verseket. Látszott, hogy mindenki igyekszik valahogyan letenni névjegyet rektorjelöltje mellett, és dicséretes bátorsággal vállaltak néha önmaguk számára szokatlan kunsztokat is. Ez a vállalkozókészség egyszerű hangulatúvá varázsolta az estét.

Kedd. Esőisten nem fogadta kegyeibe a KEN-hajóra indulókat. Kellemetlen hideg fogadta az érkezőket, és sajnos

Tanár-diák összecsapás a rögbin

a meghirdetett programok némelyike elmaradt, így nem csoda, hogy nem volt telt ház.

Szerda. A rektorválasztás napja. A részleteket mellőzve csak néhány megjegyzés. Lehet, hogy

csak nekem hiányzott

az elmaradt rektorvadász színes forgataga, így a Bozsó-stáb által készített videoprogram eléggé lógott a levegőben. A hagyományokhoz híven most is egyszerű hangulat uralkodott. A küzdelem a rivális rektorjelöltek között még a múlt évinél is élesebb volt. A befejező forduló előtt a vezető EDDY-csapatnak 1855, az ált. karnak 1850, és a harmadik Kokónak 1775 pontja volt, tehát még minden lehetségesnek tűnt. A két első olyan fej-fej melletti küzdelemet vívott, hogy a zsürinek rendkívül nehéz volt a dolga. Igazán egyikük sem érdemelt vereséget, de hát a rektori szék csak egyszemélyes. A pontozásról csak annyit, hogy néha (lásd a strandlabdák színpadra juttatása, de más példát is fel lehetne hozni) elég nagy aránytalanságokat hozott maga után, és az előzetesen begyűjtött pontok is csak egytizednyi súllyal szerepeltek a versenyben, holott főleg az elsősök és az ált. kar rendkívül nagy energiát fektetett ezeknek a minél jobb végrehajtásába. Így a nagy-

ságrendi különbségek is csak néhány 10 pontra zsugorodtak, ami közel sem állt arányban néhány, a vetélkedőn elérhető pontszámmal. Sajnos néha egyik-másik rektorjelölt azt az irratlan szabályt is megsértette, hogy nem a másik jelöltet cikizzük, hanem mindenki saját maga mellett fejtsen ki inkább propagandát. Úgy látszik, a közönség is fáradtabb lehetett a szokásosnál, mert sok politikai utalást, viccet „nem vett”, így ezek reagálás nélkül maradtak, és néha zavaró volt az értetlen csend. A vetélkedő végén az elsősök prima záróhangulatot varázsoltak a színpadra és a közönséget is sikerült magukkal ragadni. Szinte nem akart vége szakadni a közös éneklésnek. Remélhetőleg az elkövetkező KEN-ek hangulata is hasonlóan jó lesz.

— ng —

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak a közgazdászoknak, párt-, állami és társadalmi vezetőknek, akik a KEN '85 vetélkedésén bennünket támogattak.

A tanárok csapata

Egy dal Bozsóért

szező karok, és az első ízben induló tanár csapat fizikai tudásának ügyességének felmérésére. Volt itt minden, mi szem-szájnak, izmoknak ingere. A rendezők néha inkvizítori fantáziáról tettek tanúbizonyságot. Véletlenszerűen ki-sorsolt sportágakban mérheték össze az ellenfelek erejét. Az aránylag egyszerű és közismert feladatok közé tartozott a kötélhúzás, lovacska-zás vagy a pókfoci. A helyzetet bonyolítóan került be a programba a seprűfoci, amelyben a résztvevők néha Wayne Gretzky-i magasságokba emelkedve terelgették az igen rakoncátlanul bizonyuló teniszlabdát.

egyik tagjuk a védőruha ellenére (az eset pikantériája, hogy egyedül ő öltözött be) kórházban fejezte be a versenyt. (Szerencsére „csak” egy-két öltés mutatkozott szükségesnek.) Bár a többiek

Udvaros Dorottya színművésznő, a zsüri illusztris tagja

A legvéresebb feladatnak

az amúgy sem szelíd, kötegető háziasszonyok által üzött rögbi bizonyult. A tanárok csapatának (tisztelet a résztvevő hölgyversenyzőnek!) a ker. kar ifjú titánjaival kellett felvenni a harcot. A kö-

SZÉP VOLT, FIÚK...

Május elsején hatalmas és igen látványos küzdelemmel ért véget a rektorválasztási hadjárat utolsó fordulója. A rendkívül szoros versenyből végül is KEN-EDDY, az I. évfolyam jelöltje került ki győztesen, míg a csapatversenyt az általános kar nyerte Bozsóval az élen. Hogy nem ő lett a diákrektor is, az igazán csak egy hajszálon múltott. De meg kell hagyni, hogy az ipari karos Kokó is ott volt sorosan a nyomukban, épp csak egy kardhosszal lemaradva.

Mint minden valamire való rektorválasztás ez is a bevonulással kezdődött. Kokó lovag előbb megívott a Pershing nevű szörnyel, majd diadalmasan elfoglalta Marx-Burg várát ahonnan később beszédet intézett az egybegyűlétekhez. Ebben többek között fontos rendeleteket hirdetett ki: metrót építtet az egyetem épületei között, a legfőbbet ingázó elsősök szolgálati gépkocsit kapnak, azoknak, akik képről felismerik az előadókat UV mentes szemesztert garantál, a felsőbb éves kollégistákhoz bejárónőt oszt be, a végzősök számára ingyenes társkereső-szolgálatot és szakdolgozatgyártó gm-k-t létesít. A ker. kart képviselő Ali egerket vezetett be pórázon tartva, és lufik áradata lepte el a helyiséget. Bozsó gyertyás apácák mögött lépkedve jelent meg a szupersztár zenéjére, mely egy váratlan pillanatban charlestonba csapott át. A tanárok válogatott csapata nótaszóval és az égből hulló érvényes UV jegyekkel kezdte meg szereplését. Eddy sajnos eltűnt, de mivel nem találták meg, kénytelen volt önként előjönni és közprédára bocsátani 40 üveg hamisítatlan Eddy-sört.

Mr. KEN-EDDY, a rektor

Székfoglaló beszédében Bozsó büszkén vallotta, hogy ő mint „népi alberletes” csakis a köz javát szolgálhatja. Záró szavai mindenkit magával ragadtak: „én nem vagyok a szavak embere, én a ti embereitek vagyok!” Ali teljesen egyedülálló módon nem papírból beszélt, igaz viszont, hogy sügőgépet alkalmazott (egy ifjú hölgy személyében). A tanár csapat képviselője kisebb „baklövések” után számszerű adatok tükrében ábrázolta az egyetem életét, a tanár-diák viszonyt. Ebben kiemelte, hogy 3,6 százalékkal nőtt azon előadások száma, amelyeket diákok jelenlétében tartottak és kedvezően alakult a tanáraiknak előre köszönő diákok aránya is.

A következő attrakció a jelöltek támogató ajánlólevelek felolvasása volt. A tanár csapat 156 patrónust szerzett, a többiek mögött viszont olyan hatalmasságok álltak, mint pél-

dául Kapolyi László, Schmitt Pál, Bujtor István, Ulman István a fiatalkorúak börtönének igazgatója, Medgyesi Péter és neje leendő gyermekeikkel együtt, valamint a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövete és hazájának 1 milliárd lakosa.

Ezután került sor a rektorjelöltek kölcsönös megajándékozására. A tanárok lángeszűre való tekintettel poroltót, KEN-EDDY pedig nem dohányzó vasúti UV jegyet kapott Bozsótól. Eddy emellett egy golyóálló mellényhez is hozzájutott Ali jóvoltából, aki viszont egy egész hegyet kapott, mondván: „ha Ali nem megy a hegyhez, a hegy megy Alihoz”. Kokó a legkülönbözőbb rémhírekkel ejtette páncél ellenfeleit. Így például bejelentette a BÖM (Bozsó Összes Művei) bevonását, és a szerző meghívását egy szibériai tanulmányútra, Alinak apja üzenete mellé selyemzi-

nórt mellékel, KEN-EDDY-nek pedig táviratot hozott, mely így kezdődött: „A választás napján érkezem. Stop. Nyitott autóval várjon. Stop. Géppisztolyról gondoskodom. Stop.”, és így tovább. A télapónak álcázott tanár bácsi egy-egy borítékot nyújtott át a jelölteknek, amely kedvenc tanáruk képét, egy borítékos sorsjegyet és fejenként egy piros pontot tartalmazott. Ők egyébként előre lyukasított újságot kaptak, kifejezetten ZH írás közbeni olvasás céljaira.

Ezek után következett a „panasz-délután”. Az első felvetett probléma az volt, hogy vajon hogy lehetne kiirtani a menzán a svábbogarakat a levesből. Az egyik jelölt szerint egy kevés meszet kellene a levesbe juttatni, amitől a rovarok érelmeszesedést kapnának és lassan kipusztulnának. A tanároknak nem jó volt, mert ők már a vizsgák során kiváló szűrőképességre tettek szert, így az ő térfelükön leve nem is lehetnek holmi svábbogarak. Amikor valaki felvetette, hogy alvás közben zavarja, ha az előadó túl hangosan beszél, akkor egyszerű és frappáns választ kapott: „nem kell bejárnai”. Másik megoldási lehetőségként a notorius mikrofonlopást ajánlották.

A következő néhány perc a közönségé volt. Hatalmas strandlabdákat kellett kézzel-lábbal eljuttatni a színpadhoz a leghátso sorokból és az a kar nyert jó néhány pontot, amelyiknek a nevével jelzett labda először ért célba.

Mikor a kedélyek lecsillapodtak néhány külkereskedelmi üzlet lebonyolítása került napirendre. A tanárok spermabankot adtak el Kinának, a

ker. kar magyar nyelvkönyvet Romániának, az ált. kar örömlányokat a Vatikánnak, az ipari kar magyar technológiát Japánnak és az I. évfolyam hűtőgépet az eszkimóknak. Az érdekesség kedvéért megemlítem, hogy a hűtőgép mint száuna kelt el, a magyar technológiát pedig a MEGO-gépsor (azaz Mezey-féle Gólygyártó Gépsor) képviselte.

A következő feladat nem egészen úgy sült el, mint ahogy a rendezők szerették volna, de hát nem lehet minden tökéletes. Elvileg egy pályán maradó és egy pályát elhagyó közgazdászt kellett volna szembeállítania egymással minden csapatnak és azoknak meg kellett volna győzniük egymást, hogy a másik járt rosszabbul, de ez nem sikerült. Az azonban így is érdekes, hogy a pályahagyottak között szerepelt Farkasházy Tivadár humorista, Szekeres Tamás sportújságíró és Rácz József, aki pillanatnyilag két és fél diplomával rendelkezik, közben pedig rovar- és féregírtással foglalkozik.

Az est fénypontját a „Micsoda 40 év volt” című zindarabok jelentették. Már az ált. kar Szabad-Európa riportja is jól sikerült, de ezt jóval felülmúlta az ipari kar gyerekek kérdéseivel és mindent el-sőpört az I. évfolyam modernizált „Kurázi mamá”-ja. Nagyony jó volt a tanárok oda-vissza interjúja is, de ezt már nem mindenki írta türelemmel.

És végül a fergeteges finálé következett az immár hagyományossá váló musicalekkel. Szinte minden produkció után úgy éreztük, hogy ennek a karnak a jelöltje lesz a rektor. A végső közös éneklést EDDY-ék indították el, de az EDDY-kórus mellett tombolt a Bozsó rajongók köre is és egy-egy Kokó kiáltás is felhangzott. Aztán míg Kokó lovagá-útötte ellenfeleit, a zsüri szó szerint beleizzadt az itélethozatalba. Végül is „lámpafényre” került az eredmény, Eddy a levegőbe röplött és kiváló hangulatban, viszont oltári rendetlenséget hátrahagyva szétszéledt a tömeg.

Szekély Andrea

Így zárult a KEN: Közgázosok a május elseji felvonuláson

Fiúk a KEN-ről

Vendégünk volt a neves esernyő-egyensúlyozó is

Uff!!!

Bácskai Tamás, a tanácsnapot mosolygós szíve

Egy sikeres ülésről

Kicsinek bizonyult az egyetem tanácsnapja április 23-án a közlekedésgazdaságtan tanszék által hazánk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából rendezett tudományos ülésének. A kétnapos ülés elhatározásai „A közlekedés hatékony működésének gazdasági feltételei a 80-as években” témában élénk eszvitét váltottak ki a fővárosi és vidéki közlekedési vállalatok, az ágazati irányítói szervek szakemberei, a felsőoktatási társszervezetek oktatói és a szakhallgatói körében.

Az ülés vezetője dr. Csáki Csaba az ipari kar dékánja nyitotta meg. Több mint száz hallgatót végig a megnyitó utáni előadásokat. Dr. Tóth László közlekedési államtitkár a közlekedés fejlődésének, a személy- és áruszállítási fejlesztési lehetőségeinek elemzésénél kiemelte a szűkítő fejlesztési források gazdasági kihatásainak negatív következményeit. A termelő infrastruktúra és ezen belül a közlekedés fejlettségi szintje és a gazdasági növekedés közötti kapcsolatot, a termelő infrastruktúra helyzetéről, fejlesztésének fő irányiról tartott előadást dr. Udvari László OT-csoportfőnök, hangúlyozva, hogy a termelő infrastruktúra fejlesztésének fokozatos visszafordítása az elmúlt években, akadályozhatja az anyagi termelés fejlődését, az életszínvonal javítását.

Függőként szerepelt az ülés során a közlekedésgazdasági feltételrendszer, a gazdasági szabályozás problémái, fejlesztésének irányai. Dr. Kovács Ferenc tanszékvezető az értékkategóriák közlekedésbeli érvényesüléséről, a ráfordítások és a közlekedési tarifák közötti összefüggésekről, Klézli Róbert közlekedési miniszterhelyettes a közlekedési árviszonyok alakulásáról, a díjpolitikáról, a díjpolitika fejlődéséről tartott érdekes előadást. A gazdasági szabályozásnak a közlekedésben belüli, a különböző közlekedési alágazatok közötti munkamegosztásra gyakorolt hatását, a közúti gépjármű-közlekedés helyét a közlekedési rendszerben, valamint a közúti szállítási-gépjármű-közlekedés alulfejlettségének alakulását ismertette dr. Cseh Lajos KM-főosztályvezető-helyettes. Dr. Timár András a Közlekedéstudományi Intézet igazgatója az országos úthálózat állapotát jellemezte, és rámutatott a motorizációs fejlődés gazdasági következményeire.

Több közlekedési nagyvállalat vezető szakembere — dr. Bajusz Rezső a MÁV vezérigazgatója, Globits István a MAHART gazdasági igazgatója, dr. Vilmos Andre MLEV vezérigazgató-helyettes, dr. Szegedi Tamás a BKV főosztályvezetője — adott átfogó képet vállalatok helyzetéről, a fejlesztési lehetőségekről, nehézségekről.

Az NDK-beli és a magyar közlekedési vállalatok gazdasági irányítása alapjainak összehasonlítására nyújtott lehetőséget dr. Ekkehard Dreipfel tanszékvezető (Drezda) és dr. Gerhard Sommerer egyetemi adjunktus (Zwickau) előadása.

A tanszék oktatói közül Halászné dr. Sipos Erzsébet, dr. Szegedi Zoltán és dr. Hosszú Zoltán egyéni, illetve a tanszéki kollektív kutatási eredményeit ismertették előadásokban.

Dr. Kupcsik József, az ipari kar tudományos tanácsának elnöke, az ülésvezető elnök minden szempontból sikeresnek minősítette a konferenciát. Elméleti és gyakorlati kérdéseket tárgyaló, az elmúlt évek fejlődését és az aktuális gazdasági kérdéseket is áttekintő színes előadások széles körű tájékozódásra, különböző szakterületek kapcsolatának áttekintésére nyújtottak lehetőséget a résztvevőknek.

Gondolatok egyetemünk bérpolitikájáról

Hosszú idő óta foglalkoztat a kérdés, miért nem mutatkoznak meg egyetemünk bérhelyzetében azok a pozitív hatások, melyek az alkalmazott bérrendszer formációjától, a bértömeg (bér alap) szabályozástól várhatók? Ez ugyanis lehetővé tenné, hogy a dolgozók számának a csökkenése esetén a bér szintje akár jelentős mértékben is nőjön. Vizsgálatokat ezzel kapcsolatban nem végeztem, iratokat, adatokat nem néztem át, csupán úgy vetem fel a problémákat, ahogy azokkal a mindennapi munka során „élőben” találkozom.

Mindenekelőtt azt kell tisztáznunk, mi az egyetem érdeke? Sok októránc alacsony bér szinttel, mely esetben tudomásul kell venni, hogy nincs lehetőség a minőség szerinti válogatásra, valamint, hogy az októráncok erejük jelentős részét az egyetemen kívüli pénzkeresésre kénytelenek fordítani. Vagy pedig kevesebb októránc magasabb bér szinttel, amikor is ezek a problémák nem, vagy csak lényegesen enyhébb formában jelentkeznek. Mindenki akivel ilyesméről beszéltem — legalábbis elvben — egyetértett azzal, hogy csakis a második a helyes út, afelé kell törekedni, és hogy azt nem erőszakos létszámleépítéssel kell elérni, hanem alapvetően úgy, hogy az amúgy is nagy számban önkéntesen távozó (más munkahelyre menők, nyugdíjba vonulók) helyét nem vagy csak részben megtöltsék. A valóságban azonban eddig még szinte semmi sem történt ezen a téren.

Két dolog az ami történhetett volna. Egyrészt szigorú felvételi tilalom, létszámstop az egyetem vezetése részéről, másrészt a megfelelő érdekeltség létrehozása. Az első az egyetem vezetése nem határozta el magát. Ez nagyrészt érthető. A teljes létszámstop megátmenetileg sem ideális megoldás, fiatalításra, frissítésre mindig szükség van, viszont központilag igen nehéz eldönteni, hogy ez hol a legindokoltabb. Úgy tűnik azonban, hogy addig ameddig a megfelelő érdekeltség nem jön létre, esetleg bizonyos adminisztratív korlátozás is szükséges lenne.

A lényeg persze a létszám-megtakarításban való érdekeltség megteremtése. De ki nek az érdekeltség? Az egyetem egésze már ma is érdekelt lenne benne, ez azonban teljességgel hatástalan, túl nagy a „közös fa-zék”. Nagyon leegyszerűsítve: egyetlen tanszékvezető sem hajlandó lemondani megüresedett státusa betöltéséről azért, hogy más tanszéknek növekedjen a bérek. Az érdekeltségnek karokra való lebontása valamivel kedvezőbbnek tűnik, de a fenti problémát nem küszöböli ki. Az igazi megoldás: az egyes tanszékek erőteljes érdekeltsége. Végül is ők azok, akik a létszámcsökkenés terhét viselik, nekik kell az eltávolítottakat pótolniuk. Érdekes módon — általánosságban — ezzel is szinte mindenki egyetért, amikor azonban konkrétan merül fel a kérdés már sok az aggály. A továbbiakban ezekkel az aggályokkal foglalkozom, mert azt hiszem végül is ezek miatt késlekedik a megoldás, noha azt az egyetem állami vezetése és a szakszervezet is terve vette.

A konkrét megoldás pl. az lehetne, hogy a felszabadult státusok be nem töltéséből keletkező bértakarítást 60 százalékát a tanszék használatná fel saját béremelésre, 40 százalék pedig a kar, illetve az egyetem vezetése számára rendelkezésre állna.

1. számú aggály:

A különböző tanszékeknek nagyon különböző lehetősége van létszám-megtakarításra, nagyobb a lehetősége azoknak, ahol eddig nagyobb volt a lazaság. Következésképp a javaslat megvalósulása esetén ők járnának jól, ami súlyos igazságtalanság (a bázis-érdekeltség örök dilemmája).

Ellenvélemény:

A létszám-megtakarítás lehetősége valóban nagyon különböző. A kar, illetve az egyetem vezetésének fennmaradó 40 százaléka azonban lehetővé tenné az egyenlőtlen-ségek mérséklését. Ezt az összeget azoknak a tanszékeknek a béremelésére fordíthatnák, melyek ilyen szempontból kedvezőtlenebb helyzetben vannak.

2. számú aggály:

A bér alap-megtakarítás egy részének a tanszéknek hagynia nem engedhető meg addig, amíg nem teremtünk „tisztá helyzetet” a létszám-szükséglet tekintetében, amíg nem határozunk meg, hogy egy-egy tanszék, kutatócsoport, osztály stb. feladatainak ellátásához hány személyre van szükség. A bértakarításban való érdekeltség mértékét csak ettől függően lehet megállapítani. Más vélemény szerint a minisztérium által annak idején engedélyezett tanszéki státusok számát kell alapul venni.

Ellenvélemény:

Az egyes tanszékek, intézetek stb. feladatainak ellátásához szükséges létszámot objektív módon megállapítani nem lehet. Sem valamiféle normák alapján, sem a minisztérium által annak idején engedélyezett státusok alapján nem lehet „tisztá helyzetet” teremteni. Aki eddig a „tisztá helyzetig” kívánja elhalasztani a tanszék érdekeltségének a megvalósítását, soha napjára halasztja azt el. Csak a jelenleg fennálló helyzetből lehet kiindulni a nyilvánvaló egyenlőtlenégeket lehetőségek szerint mérsékelve.

3. számú aggály:

A létszám-megtakarításból keletkező bértakarítást jelentős részének a tanszéknek kell hagynia (ha pedig ez a rész nem jelentős, akkor

nincs ösztönző hatás), súlyos bérteljesítésekhez vezetne. Lehetetlen állapot, hogy egyik tanszék lényegesen többet keressen egy hasonló szolgálati idővel rendelkező adjunktus vagy docens, mint a másikon.

Ellenvélemény:

A kari vagy egyetemi vezetésnél maradó 40 százalék az ilyen feszültségek enyhítésére is alkalmas, ami azonban nem kevésbé fontos: az ilyen feszültségeket — átmenetileg — vállalni lehet és vállalni kell. Az egy-két ezer forinttal magasabb fizetés az egyik tanszékben mint a másikon, még mindig jobban elviselhető, mint a lassanként az átlagos munkakörénél is alacsonyabb kereset, az egyetem egészében. Ezek a feszültségek szükségesek a tartalékok felszínrehozásához, ami aztán lehetővé teszi, hogy a későbbiek során ott is engedjenek a fizetések, ahol ilyen tartalékok nincsenek.

4. számú aggály:

(A 3. számú aggály másik változata): Az még csak elfogadható, hogy egy-egy kiemelkedő teljesítményű oktató jelentős fizetésemelésben részesüljön a tanszéki bér alap-megtakarításból, főleg azonban, hogy nemcsak ők kapnának fizetésemelést, hanem a „szerencsés” tanszék oktatóinak többsége, vagy éppen mindegyike. Ez pedig fokozott igazságtalanság lenne a többi tanszékek szemben.

Ellenvélemény:

A fizetésemelést valóban differenciáltan, a teljesítményhez igazodva kell megadni. De tudomásul kell venni: végül is az egyetemi bér-színvonal egészének kell jelentősen emelkednie ahhoz, hogy az össz egyetemi teljesítmény növekedjen. Nemcsak a legkiválóbbak, hanem minden alkalmas oktató bérenek emelkedése szükséges. Az alkalmazatlanok problémája más megoldást kíván.

★

Félok, hogy amíg árgus szemmel csak azt figyeljük, senki se járjon jobban mint a másik, mindnyájan rosszul járunk. Nem kétséges a javasolt megoldás kockázattal is jár. A legkockázatosabb azonban: semmit sem tenni. Falusné Szikra Katalin

Szovjet meghívás

Egyetemünk MSZBT-tagcsoportja munkájának elismerésképp, a Szovjet-Magyar, illetve a Magyar-Szovjet Baráti Társaság meghívására a közgazdászkar május 31. és június 7. között jú-

talomutazáson vesz részt a Szovjetunióban. A tervek szerint Moszkvában és Leningrádban összesen 4 alkalommal lépnek fel. Elképzelhető, hogy szerepelnek majd a moszkvai VIT-klubban is.

Műszaki ismeretek a közgazdász-képzésben

(az agrárközg. tanszék vezetője) apban látja a fő problémát, hogy a technológiai és közgazdasági ismeretek oktatása elszakadt egymástól. Gondot jelent az is, hogy a hallgatók nagy része nem jár előadásra és csak a vizsgára tanul, így hamar elfelejti a tananyagot. Módos Gyula docens (agrárközg. tanszék) kifejtette, hogy az elmúlt időszakban a műszaki fejlődésben jelentős változások zajlottak, s a technológiai tanszék ezekre helyesen reagált, kínálatát bővítette.

Simon András hallgatói képviselő (közlekedés III. évf.) az írásos anyagból hiányolta azt, hogy csak a technológiai tanszék munkájáról ad áttekintést, pedig mind közlekedés, mind agrár szakon vannak olyan, a témához tartozó tárgyak, amelyeket nem oktatnak. Azt is kifogásolta, hogy a gyakorlati oktatásról nem szerepel semmi, jóllehet éppen a szakmai látogatások, a technológiai berendezések megtekintése a legmaradandóbb. Kétkedését fejezte ki a szöveg azon kijelentését illetően, miszerint a tantárgy fogadtatása a hallgatók többségénél megfelelő, sőt a tanulmányi versenyek, a TDK-dolgozatok - a tanszéknek már önálló szekciója is van — a hallgatók növekvő érdeklődését mutatják.

Kovács Ferenc docens (a közlekedésgazdaságtan tanszék vezetője) elismerte, hogy a jelenlegi technológiai oktatás mindenképpen előrelépést jelent a tíz évvel ezelőtihez képest. A hallgatói fogadtatás kérdésében kifejtette, hogy az előadások alacsony látogatottsága ennek csak egyik oldala, a tanulmányi versenyek, a TDK-dolgozatok - a tanszéknek már önálló szekciója is van — a hallgatók növekvő érdeklődését mutatják.

egyre több diplomamunka, TDK készül náluk, s a tanszék mind több üzemiogatóst szervez. Török Sándor adjunktus (technológia tanszék) kifejtette, hogy megkísérelték az egzaktt műszaki ismeretek oktatásának visszaszorítását, de van, amit nem lehet feladni. Javasolta, hogy év közben legyen legalább egy zárthelyi, ez a hallgatóknak is visszacsatolást jelentene.

Bikics István elmondotta, hogy minden hozzászólás nagyon hasznos volt, s örült annak, hogy a technológiai ismeretek oktatásának jelentőségét már jobban megértik. Többek között kifejtette, hogy a technológiai-műszaki és közgazdasági ismeretek összeolvadásának kérdése nemcsak a tanszék problémája, hanem a közgazdász-képzés egyik fő gondja.

Csáki Csaba összefoglalóan elmondotta: jóllehet olyan diákok jönnek az egyetemre, akik elsősorban gazdasági ismereteket akarnak tanulni, de a későbbi felelősségteljes döntések meghozatala műszaki ismereteket is feltételez. Ezek oktatását három lépcsőben képzelte el: alapképzés, speciálisabb technológiai ismeretek tanítása, illetőleg további szaktanulmányi oktatás. Elismerte a tanszék erőfeszítéseit, hiszen fokozatosan finomította oktatási koncepcióját, elmozdult a mélyponttól, s tárgyainak szerepét ma már senki sem vitatja.

Végezetül a hallgatói képviselő javasolta, hogy egy-két jobban járó ipari kari tanácsú tanár tartson előadást a nem nyelv-igényes szakok nyelvoktatásának kérdéséről, hiszen ez állandóan visszatérő probléma. Csáki Csaba támogatta a kérést.

Ollé Lajos docens (a statisztika tanszék vezetője) elismerte, hogy a jelenlegi technológiai oktatás mindenképpen előrelépést jelent a tíz évvel ezelőtihez képest. A hallgatói fogadtatás kérdésében kifejtette, hogy az előadások alacsony látogatottsága ennek csak egyik oldala, a tanulmányi versenyek, a TDK-dolgozatok - a tanszéknek már önálló szekciója is van — a hallgatók növekvő érdeklődését mutatják.

Kerekas Sándor adjunktus (technológia tanszék) kifejtette, hogy a rendszerszemléletű oktatás kialakítása hosszasan tartó folyamat. A technológiai előadások alacsony látogatottsága nem egyedülálló, hiszen a diákok általában egyetlen kötelező jellegű előadásra sem mennek el nagy létszámmal. Ezért nem a hallgatókat hibáztatja, hanem az egyetem általánosan alacsony munkafegyelmevel magyarázható. Megemlítette még, hogy

SIKER

Fotó: Sass Ákos

Gyenge a hallgatók politizáló képessége PÁRT-VB-ÜLÉS

A párt-vb április 29-én két napirendet tűzött maga elé: a ker. kari dékán beszámolót és az EFIN értékelését, a tapasztalatok levonását.

Kollarik Amáliának 5 éves dékánsága alatt először nyílt alkalma beszámolni munkájáról a vb előtt. A dékán-nívós beszámolója differenciált képet nyújtott a karon folyó munkáról, a vezetői teendőkről. A vb-re meghívott alapszervezeti titkárok, szakszervezeti vezető hozzászólásából kitűnt, hogy Kollarik Amália demokratikus vezető. Jó a kapcsolata a kari párt- és szakszervezeti vezetőkkel és a hallgatókkal. De a kari kereteken túl is mindig figyelembe veszi az összegyememi viszonyokat. Alkotói módon vesz részt a rektori és egyetemi tanács munkájában. Mindezek alapján a feladatok megfogalmazásával a párt-vb megerősítette Kollarik Amáliát további dékáni munkájában.

A második napirend tárgyalásában részt vett Gönci János, a KISZ budapesti bizottságának titkára is. Elsőnek Ferencz Gábor tájékoztatta a testületet a KISZ-bizottság üléséről, amelyen az EFIN-t értékelték. A KISZ-bizottság véleménye szerint (külön cikkben részletesen ismertetjük) a fesztivál pozitív élményt adó eseménysorozata

sikerült volt. A politikai tanácskozáson elhangzottak arra készíteték a KISZ-bizottságot, hogy e tekintetben a feladatokat meghatározza. Megjegyezte, hogy a politikai tanácskozás is megmutatta, szüksége van egyetemi ifjúságunknak olyan politikai fórumra, ahol megvitathatja nézeteit.

Mindehhez Némethi Gábor, mint a vb ifjúsági felelőse hozzáfűzte, hogy a KISZ-bizottság az EFIN értékelésében valóban nem egységes. Ugyanis vita alakult ki a KISZ-bizottsági ülésen a politikai tanácskozás megítélésében. Voltak akik szerint komoly fogyatékosága volt a tanácskozásnak, hogy nem a réteget közvetlenül foglalkoztató kérdések kerültek terítékre. Mind e mellett a KISZ-bizottság jónak tartotta a tanácskozást, mert megmutatta, melyek a réteget foglalkoztató problémák. Némethi Gábor véleménye szerint hiba lenne, ha a politikai tanácskozás 23 felszólalójának problémáját az egész rétegre általánosítanánk. A KISZ-bizottság ennek ellenére is foglalkozni kell a felvetődött kérdésekkel.

Valcsicsák Imre tömören ismertette a budapesti pártbizottság munkatársainak véleményét az EFIN-ról általában és külön a politikai ta-

nácskozásról. Eszerint az EFIN alapvető célkitűzése megfelelő volt. A megrendezett előadásokon olyan lényeges kérdésekről esett szó, amelyekről beszélni kell, amelyek méltók a réteghöz. A résztvevők nagy száma azt bizonyította, hogy ténylegesen van igény ilyen rendezvényekre. A politikai tanácskozás nem felelt meg a címben foglalt tartalomnak, más kérdések uralták a vitát. Végül megjegyezték, hogy a politikai tanácskozás több mozzanata nem jellemző az egyetemi főiskolai hallgatói rétegre, ezt bizonyítják más politikai információk, amelyek alapján a réteget érintő kérdések jobban megfoghatók.

Valcsicsák Imre mint a fesztivál rendezvényeinek látogatója megjegyeztette a hallgatók gyenge politizáló képességéről, amelyről mint oktató is tapasztalatot szerzett a szemináriumokon. A felszólalók rosszul beszéltek, rossz a kérdésfelvetésük és gyakran felkészületlenül bizonyultak. Minderről, megjegyezték, hogy nemcsak a hallgatók tehetnek. A tanári munkában és a pártélet, valamint a KISZ-szervezet kezei között sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy hallgatóinkat megfelelő politikai ismeretekkel ruházzuk fel. Szót emelt a POLVAX vagy POLTAR újjászülésének vagy más rendszeres politikai formák fontosságáról.

Végezetül Valcsicsák Imre személy szerint is igen nagyra értékelte mindazoknak a munkáját, akik részt vettek az EFIN rendezésében. Megjegyezték, hogy a Rajk László Szakkollegium nem kap olyan politikai figyelmet, mint amilyenre az ottani politikai nézetek miatt szükség volna. Ezzel kapcsolatban felhívta a figyelmet egy rajkos hozzászólásra, amely a politikai tanácskozáson hangzott el, s amelyet nem hagyhat a testület szó nélkül. Ez a felszólalás az egyetemi oktatással szembeállította a szakkollegiumot, amelyet elsődleges fontosságúnak tekint az egyetemmel szemben.

Gönci János köszönetet mondott az egyetemi párt- és állami vezetőknek azért a segítségért, amelyet az EFIN sikere érdekében nyújtottak a KISZ-bizottságnak és a Rajk László Szakkollegiumnak óriási munkájukhoz. Véleménye szerint eddig ez volt a legsikeresebb EFIN.

A politikai tanácskozáson azonban kevés olyan téma szerepelt, amely elsősorban a réteget érintette, mondotta Gönci János. Majd szóvá tette a szakkollegium szerepét, amely véleménye szerint a vitaindítóval szemben kellett hangulatot.

Ferencz Gábor a politikai tanácskozáson elhangzottak

védelmében hangsúlyozta, hogy a közgazdasági egyetemisták nagy többségét izgatja a magyar politikai intézményrendszer, például a nemzetiségi kérdés, vagy a környezetvédelem, ezért is adtak hangot ezeknek a problémáknak. Ilyenformán ezek a kérdések a réteg problémái is. Selmeci Lajos felhívóként tartotta azt a felszólalást a politikai tanácskozáson, amelyik az egyetemi oktatással szembeállítja a szakkollegiumot. Véleménye szerint a szakkollegiumról készült vb-értékelés, amely a közelmúltban készült, egészen más képet mutat. Ebben az esetben viszont új beszámolót látna szükségesnek.

Némethi Gábor közbeszólása arra intett, hogy egyetlen hozzászólásból nem szabad konzekvenciát levonni egy egész közösségről.

Temesi József tapasztalata szerint a szakkollegiumban van egy 6-8 főből álló csoport, amely külön véleményen van a többiekkel szemben. E két csoport között viták folynak. Eppen ezért nem tartja szükségesnek a szakkollegium újabb beszámolóját.

Szarvas László pb-titkár a vita alapján állásfoglalást terjesztett elő, amelyet a vb elfogadott. Fontosnak tartja a vb a rétegtanácskozásokat, de mindig meghatározott céllal. A réteggel szembeni túlzott várakozás azonban éppúgy hibás, mint ha semmilyen szerepet nem tulajdonítanánk neki. Az egyetem pártvezetése a jövőben is támogatni kívánja a réteg hasonló rendezvényeit. Az egész politikai rendezvénysorozat kis cseppenként tükröződése a politizálás általános szintjének, amely helyenként a párton belül is megnyilvánul (tájékoztatás, információ stb.). Eppen ezért nincs mit csodálkozni a politikai tanácskozáson felvetődött kérdéseken, de a párt különböző szintű vezetéseinek több kérdésben kell nyíltabb és érveikkel alátámasztott állásfoglalást kialakítani.

A vb megerősítette Valcsicsák Imre javaslatát arról, hogy a politikai tanácskozáson felvetődött kérdésekkel foglalkozni kell az oktatóknak megfelelő érvek és információk birtokában a hallgatók körében. Hasonlóképpen kell foglalkozni a pártvezetőknek is mindezekkel a saját csatornáin keresztül. Fontos feladatának tekintette, hogy a pártvezetést segítséggel a KISZ együttműködésével újra létre kell hozni az ifjúság politikai fórumát. Majd óva intett attól, hogy a szakkollegiumot egységes tömbként kezelje a vb. Biztos, hogy a közösségen belül különböző a politikai kérdések megközelítése. A vb elhatározta, hogy a félév folyamán rendszeresen ellátogat a szakkollegiumba.

H. E.

Vita a politikai tanácskozásról és a sportról

Április 25-én tartotta legutóbbi ülését a KISZ-bizottság. Az első napirendi pont az EFIN értékelése volt.

Először Gönci János, a budapesti KISZ-bizottság titkára mondta el véleményét a rendezvényről. Sikeresnek értékelte az öntevékeny körök találkozóit, illetve azt a fesztiválhangulatot, amit a több ezer résztvevő teremtett. Ugyanakkor sikertelennek, bár nem kudarcba fulladtak tartotta a politikai tanácskozást, amelyet az ott felszólalók a céljaitól eltérően igyekeztek felhasználni. A réteg ügyeitől elmozdulva olyasmire tereltek a szót — tette hozzá —, amiben a rétegen nincs igazán „kompetenciája” (környezetvédelem, nemzetiségi problémák stb.). Ezzel kapcsolatban önkritikaként kiemelte, hogy a budapesti egyetem és főiskolák KISZ-vezetői nem képviselték megfelelően a KISZ álláspontját a vitában.

A politikai tanácskozással kapcsolatban a vélemények két csoportba sorakoztak. Martin Hajdú György és Merényi Miklós úgy érezték, hogy a vitában részt vevők egy meghatározott csoportja domborította ki véleményét, és a hangulat mesterségesen is feszített volt.

Bakacsi Gyula, B. Kiss Tamás, Bodnár Zsigmond, Branyczki Imre, Sándor Péter és Vigh István véleménye szerint a tanácskozás felszólalóinak, mint véleményformáló, a ma politikai döntéseinek jövőbeni következményeit viselő

állampolgároknak feltétlenül „volt kompetenciájuk” az elhangzott társadalmi kérdésekben állást foglalni. Azzal kapcsolatban, hogy a rendezvény eltért a céljaitól megállapították, hogy tulajdonképpen paternalista jellegű volt az az előfeltevés a tanácskozásra vonatkozóan, hogy a vita irásos előterjesztésében felvetett, „átnyújtott” gondolatokról, célokról vitakoznak majd a résztvevők. Ha a KISZ komolyan veszi a monopolisztikus helyett a hegemonisztikus szerepvállalást és a szövetségi politikát az autonóm hallgatói közösségekkel, akkor azt is tudomásul kell venni, hogy az így kialakított konszenzus céljai nem állandóak, hogy a szövetséget alkotó erők új célokkal, akaratokkal állhatnak elő, amelyek megváltoztatják a megegyezés politikai kereteit. A tanácskozást végeztül nem tartották a sikeres-sikertelen fogalom párral értékelhetőnek, ehelyett a fontos, tanulságos, jelentős, új felismeréseket hozó megfogalmazásokat ajánlották.

Sándor Péter rákérdezett a tanácskozást megőrkítő videókazetta hollétére. Ennek nyomán rövid vita alakult ki akörül, hogy kinek a döntése alapján, hol, milyen nyilvánosság, közönség előtt mutatható be a dokumentum. Végeredményben abban állapodtak meg a jelenlévők, hogy az egyetemen elhelyezésre kerülő felvételt csak az EFIN két rendezője, a buda-

pesti, illetve az egyetemi KISZ-bizottság egyidejű hozzájárulása mellett lehet bemutatni.

Ferencz Gábor összefoglalójában csatlakozott ahhoz a véleményhez, hogy a tanácskozás nem értékelhető a sikeres-sikertelen jelzőpárral. Egyetértett azzal a felvetéssel, hogy a KISZ képviselte célok kidolgozásába az autonóm hallgatói csoportosulásoknak is van beleszólásuk. Hozzátette azonban, hogy mint a párt ifjúsági szervezete, a KISZ a gyakorlatban nem léphet anélkül, hogy fel ne mérné azokat a cselekvési lehetőségeket, feltételeket, korlátokat, amelyeket a politikai viszonyok közt elfoglalt helye szab a számára. Gönci János is válaszolt a hozzászólásait bírálóknak. Véleménye szerint egy politikai rendezvény szervezésével a szervezőknek, jelen esetben a KISZ-nek lehetnek céljai, ez még nem paternalizmus. A tanácskozáson felvetett problémákat ő is fontosnak, lényegesnek tartja, azonban azok nem kifejezetten rétegen belüli problémák. A konkrét rétegvizsgálatok sokkal nagyobb hangsúlyval kellett volna szerepelniük a vitában — tette hozzá.

A testület ezek után egyhangúlag elfogadta az EFIN-t értékelő dokumentumot.

A KISZ-bizottság megerősítette az előző KISZ-bizottság azon döntését, amelynek alapján a testület támogatja Branyczki Imre országgyűlési képviselővé való jelölését.

Ezt a javaslatot csütörtök délután Ferencz Gábor a jelölőülésein ismertette.

Ezt követően az egyetemi tömegsport fejlesztési lehetőségeiről szólt — Várhegyi László írta előterjesztést vitatták meg. Forrai István egy olyan irásos javaslat igényét fogalmazta meg ebben a problémakörben, amely tartalmazza az utóbbi években felmerült, sportcélokra igénybe vehető területek listáját, ezek felhasználhatóságának alternatíváit (sportpálya, uszoda stb.), illetve az egyes variációk anyagi vonatatait, hiteles pénzügyi számításait. Annak is szerepelnie kell ebben a dokumentumban, hogy az anyagi és egyéb terhekből mit tudna a KISZ vállalni. Egy ilyen tervezet konkrétség nélkül fogva mozgósító, a diákok tömeges támogatását kiváltó erejű lehetne, így érdemes lenne például az ifjúsági parlament elé vinni — fűzte hozzá az előzőkhez Horváth László és Bodnár Zsigmond. Bodnár Zsigmond csatlakozott Karvalits Ferenc azon gondolatához, hogy a sport terén a ma megtehető lépésekről is beszélni kell. Felvetődött valamiféle sportörztöndij létesítésének, illetve a tömegsport megszervezésére vonatkozó pályázat kiírásának lehetősége. Ferencz Gábor azzal zárta le a vitát, hogy a testületnek összel, még a KISZ-bizottság költségvetési döntései előtt vissza kell térnie erre a kérdésre.

K. S.

A pártbizottság ülése

Május 2-án ülést tartott az egyetem pártbizottsága, melyre meghívottként eljöttek az alapszervezeti vezetőségek tagjai és a pártcsoportbizalmik is. Az ülés kibővítést az indokolta, hogy Szarvas László, a pártbizottság titkára beszámolt a budapesti küldöttértekezlet, valamint a XIII. kongresszus tapasztalatairól. Miután Szarvas elvtárs éppen a budapesti bizottság üléséről jött, egyben megragadta az alkalmat, hogy a Központi Bizottság legutóbbi üléséről kapott információkról tájékoztassa a testületet.

A Központi Bizottság kongresszust értékelő gondolataival kapcsolatban elmondta, hogy a vezető testület a külföldi visszhangot értékelve kiemelte

a Pravda egy vezércikkét, a polgári sajtó korrekt tájékoztatását, s azt, hogy az ellenséges tömegkommunikációs eszközök nemigen foglalkoztak az eseménnyel, mivel az nem adott elegendő támadási felületet.

A pártbizottság titkára alapján véve a lapunkban már részleteiben ismertett véleményét fejtekte ki és bővítette tovább egyben azokkal az elképzeléseivel, amelyek a kongresszusi határozatok alapján egyetemünk számára már mint konkrét feladatok fogalmazódnak meg. Ilyen feladat a kongresszusi határozatok feldolgozása, különös tekintettel — akár tudományos mélységek-

ben is — az ifjúság, a tulajdonviszonyok fejlődése, a társadalmi rétegződés, valamint a nemzetiségi politika kérdésköreire. Az ideológiai munka területét érintve a képzéskorszerűsítéssel kapcsolatos elképzeléseit vázolta, kiemelte a politikai és ideológiai nevelés fontosságát. Ezután rátért az idei év gazdasági indításának nehézségeire, és ismertette a KB értékelését a félidejénél tartó országgyűlési és tanácsi választások előkészítési munkálatairól.

A testület ezek után elfogadta, hogy a végrehajtó bizottság írásban számoljon be a két pb-ülés között eltelt időszakról, valamint, hogy előreláthatólag május 14-én 11 órára rendkívüli pb-ülést hívjon össze.

MM

Kolozsvári Zoltán:

Talán mikor...

A fürtelem lángjai immár negyven éve éltek,
De újra és újra égetik föld-anyánk testét
Kínzó, kis pisla tüzek, fel-fellobogva, makacsul.
A fájdalom behatárolt, de tán nem a régi?
Fegyver vasa húzza még sokunknak kezét,
Vérágas szemmel vigyázván az eget,
Hol kémkedő szatellitok
Kigyólánca harap önnön farkába, s
Csillogó testek acél-falkája dongja
Körül bolygónkat akár zöld-páncél-hátú
Döglegyek a védtelen testet a kereszten,
Beköpi álminkat, titkon zümmögnek
Fülünkbe átkos igéket.

Talán mikor beszegezzük ágyúinkat,
S harangot öntünk a gyilkos anyagból.
Meghitt bim-bammá szelídítve a harci dőrejt,
S szívünk titkos harcosa nem húrozza
Többé fját a világra,
S kezünk, mely ösztöneink mélyén kobaltát
Emel görcsösen tenmagunkra,
Lehanyatlík.
Akkor eszmélünk. Vár a munka.

TDK-EREDMÉNYEK

1985. április 16-24.

Környezetvédelmi konferencia a KEN-en

TÁRSADALOMLEMELETI ÉS GAZDASÁGTÖRTÉNETI SZÉKELŐ

I. Ince Zoltán, III. pénzügy; Szakadát László, III. tanár A; Ami elmaradt: arccal a lakás felé.

II. Sás Magdolna, II. külgazd; Az 1983. évi győri program.

III. Czabán László, III. pénzügy; A gazdasági alap.

SZOCIOLÓGIA SZÉKELŐ

I. Tóth István: Szélekek az alkoholelvonékban (Gondolatok az egészségügy hozzáférhetőségéről)

I. Monvai Péter—Sugár András—Zsaja György, IV. tervezd; Mi köze...? ... a magyar értékeknek a kapcsolat szorosságának méréséhez

II. Bodnár Judit, IV. nemzetközi; Liptay Gabriella, IV. külgazd; Egy kijózanító irás a kijózanítóról.

KÜLÖNDJÉ:

Borissza Gyula, IV. ipar; Társadalmi egyenlőségek vizsgálata a lakásokban.

Zsuzsi Ervin, IV. ipar; Az értékvényesítés subjektív megítélésének vizsgálata.

MUNKAGAZDASÁGTAN SZÉKELŐ

I. Kiss Erika—Tóth Erika, IV. agrár; A vezetési érdeklési rendszer a Taurus Gumilipari Vállalatnál.

I. Hernádi Zoltán, IV. ipar; A vgm-k működési lehetőségei egy nagyvállalatban.

III. Pálcsó Éva; Kongruencia- vizsgálat egy gépipari vállalatnál.

KÜLÖNDJÉ:

Környei Erzsébet; A munkaerő-kongruencia problémája.

BERUHÁZÁS- FEJLESZTES SZÉKELŐ

I. Vilmos András, III. külgazd; Leasing = haszonbérlet.

I. Kaderják Péter, III. tervezd; Kordában tartott liktekés (A beruházások 1988 utáni visszekésének elemzése Kornai hipotéziseinek vizsgálata céljából).

zélés (Adalékok a rekonstrukció gazdaságpolitikához és Kornai elméletéhez).

II. Bardi Zsuzsa, III. külgazd; Hegyi Gábor, V. külgazd; A magyar vasakohászati helyzete az acélpár viágmeretű átrendeződésének időszakában.

III. Fodor Gabriella, III. külgazd; Pócs György, III. tervezd; Gazdasági nyitottság és működő-töke-import Magyarországon.

KÜLÖNDJÉ:

Németh Teréz, II. pénzügy; Készletezés és gazdasági stabilitás.

KÜLGAZDASÁGI SZÉKELŐ

I. Bardi Zsuzsa, III. külgazd; Budaházy Péter, IV. közlekedés; Hegyi Gábor, V. külgazd; Gulysorszag (Image-Link Nyugaton).

II. Madi István, V. külgazd; A tajvani exportoffenzíva.

III. Szanyi Miklós, V. külgazd; A cseheránymutatók alkalmazásának egyes kérdései.

SZERVEZETLEMELETI SZÉKELŐ

I. Sajben Klára, IV. tanár B; Vállalati méret és szervezeti struktúra.

II. Hédl Ágota, IV. tanár B; Vezetési stílus - vezetési környezet. Kísérlet F. E. Fiedler vezetési modelljének alkalmazására.

III. Hegyi Margit, IV. ipar; A vezetési magatartás hatása a vezetési struktúrára és teljesítményekre. Egy erdőgazdaság esettanulmánya.

KÜLÖNDJÉ:

Boza István, IV. ipar; Vezetői elégedettség-vizsgálat, valamint kapcsolati elemzések az elégedettségi tényezők és más szervezeti jellemzők között.

Morvai Mária, IV. ipar; Egy erdőgazdaság szervezetátalakításáról.

AGRÁRKÖZGAZDASÁGI SZÉKELŐ

és néhány befolyásoló tényezője az utóbbi 40 év alatt Magyarországon.

KÜLÖNDJÉ:

Horváth Anna, V. tanár B; A tartós fogyasztási cikkek forgalmának statisztikai elemzése.

Salamon Mária, V. tanár B. Az életről cikkek fogyasztásának statisztikai elemzése az 1960-82. időszakban.

Budaházy Péter

Skakács Sándor, végzett tanár B; Az életről cikkek alakulásának vizsgálata.

TECHNOLÓGIA I. SZÉKELŐ

I. Szerényi Zsuzsa, IV. tanár C; A gyorsforgástott hasábburgonya minőségjavítása kétlépcsős előfűzéssel.

II. Sámsondi Kiss Zoltán, II. ipar; Az új molekulától a piaci termékig - helyzetkép a magyar gyógyszeriparról.

III. Lugasi Andrea, V. tanár C; Zöldség- és gyümölcszövek gyártása mikrobaeredetű enzimpreparátumokkal.

KÜLÖNDJÉ:

Lajner Tamás, IV. közlekedés; Hatékonysági vizsgálatok a közlekedésben.

TECHNOLÓGIA II. SZÉKELŐ

I. Bodnár Zsigmond, IV. ipar; Progresszív számítógépek alkalmazásának elméleti és gyakorlati kérdései.

II. Pallai Teréz, II. ipar; Fémdobozos csomagolóeszközök gyártásának és alkalmazásának műszaki-gazdasági kérdései.

KÜLÖNDJÉ:

Fejes Sándor, II. ipar; Tanulmány a Tungsram-Schröder vegyesvállalatról.

Pirttyák Márta-Tarjányi Erika, II. ipar; Egy mászeripari vállalat licencláthatóságának bemutatása egy kiemelt gyártmány alapján.

Kiss Lajos, II. ipar; Importkiváltó fejlesztés a kőolajbányászati területén.

A KEN keretében április 29-én délután a Ráday Kollégiumban környezetvédelmi konferencia megrendezésére került sor a Gazdaságföldrajz tanszék és a Körösi Csoma Sándor KISZ-alapszervezet közös szervezésében. Ez a rendezvény részét képezi a Hazafias Népfront által a KISZ KB támogatásával meghirdetett „Egyetemisták és főiskolások a környezetvédelemért” programnak.

A konferencián 12 dolgozat került ismertetésre és megvitatásra. Az előadók közül legelőbb (négynem) a Balatonnal kapcsolatos környezetszennyezési problémákkal foglalkoztak, dolgozataikban igyekeztek feltárni a szennyező forrásokat és a megoldási lehetőségeket.

A résztvevők elbírálatánál az elérhető pontszám felét kapták a résztvevők dolgozatuk alapján, a másik felét pedig a szóbeli szereplés alapján. A zsüri két 1. díjat és három 2. díjat osztott ki, amit a közel azonos pontszámok indokoltak.

Első helyezést nyertek: Martini-Hajdú György (III. évf. külgazd.), „A Balaton vízminőségvédelme ma” című dolgozatával és Réz András (I. évf.), „A gazdaság és a lakosság vízellátásának kérdései Buda- pesten és Pest megyében” című dolgozatával. Második helyezést érték el: Bata Zoltán (II. évf. külgazd.), „A levegőszennyezés problémái” című dolgozatával, Bea Zolt (I. évf.), „A levegőszennyezés problémájáról a váci Dunai Cement- és Mész művek kapcsolatában” című dolgozatával és Majoros Csaba (I. évf.), „Közvetlen és környéki környezetvédelme” című dolgozatával.

Szeretnék ezúttal is köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek a konferencia sikeres megrendezésében.

Körösi Csoma Sándor
KISZ-alapszervezet

Háromdimenziós gyurmamodellek nyomában

Beszélgetés egy győztes TDK íróival

Fejes Sándor

II. Cseh Judit, III. áruforg. Egy beruházás és utóhatása.

III. Valentinyi Akos, III. tervezd; A fogyasztói ár és a hiány egy lehetséges összefüggése.

VALLALATI NÖVEKEDÉS - TOKEIACI SZÉKELŐ

I. Vöber Zita, IV. pénzügy; Magyarország helye a nemzetközi működő-tőkeáramlásban.

I. Dénes Ferenc, III. tervezd; Adalékok a vállalati növekedés makroökonomiai vizsgálatához.

II. Vági Márton, III. külgazd; A magyarországi kötvényforgalom megteremtésének tapasztalatai.

III. Rác József, IV. külgazd; A részvénytársaságok.

GAZDASÁGPOLITIKAI SZÉKELŐ

Kiemelt I. díj

Rajk László Szakkollégium Gazdaságpolitikai Szekciója

(Böhner Róbert, Dénes Ferenc, Endrész Mariann, Kaderják Péter, Pálos Gábor, Valentinyi Akos); Lényegi változások vagy tüneti ke-

KÜLÖNDJÉ:

Biró Gyöngyi, III. agrár; Helyzetkép a gyümölcságazatról.

Ersek Zoltán, IV. agrár; Kiszállat-tenyésztésünk helyzete és időszerű gazdasági kérdései.

STATISZTIKAI SZÉKELŐ

I. Novák Mária, végzett tanár B; A cigánység helyzetének statisztikai elemzése.

II. Lajner Tamás, IV. közlekedés; A mikroszféra hatékonyság-vizsgálatának statisztikai problémái.

III. Sajben Klára, IV. tanár B; A születések számának alakulása

Az egyetemi TDK-konferencia szociológia szekciójának utolsó előadása meglehetősen látványosan kezdődött. A szerzők (Montvai Péter, Sugár András és Zsaja György) negyedik éves, tervezdés szakos hallgatók) és segítők három, lécekek, botokkal kimervekt, milyen mutatókat alkalmazunk ennek feldolgozására, eltérő következtetéseket fogunk kapni a területre nézve. Lényegében ezt akartuk bizonyítani a dolgozatunkban. (Ezt szemléltetik egyébként a különbözően elrendezett gyurmamodelljeink is.)

Konkretizáljuk az előbbieket a ti vizsgálatotokra. Milyen adatbázisra támaszkodtatok és milyen eljárásokat, mutatókat hasonlítotok össze?

Az egész úgy kezdődött, hogy Füstös Lászlóhoz jelentkeztünk szakaszmináriumra, aki közgazdász végzettségű, szociológiai területen dolgozó matematikus. Ő ajánlotta, hogy keressünk egy olyan kutatást, amin szemléltetni lehet a nálát tanult módszertant, illetve azt, hogy mennyi mindentől függ a módszerek helyes alkalmazása. Füstös László tagja volt annak a Hankiss Elemér vezette kutatócsoportnak, amely a magyar társadalom értéktudatának feltérképezését tűzte ki célul, így ehhez a vizsgálathoz kapcsolódtunk. Hankissék M. Rokeach, amerikai szociológus tesztjét vették át, amely 18 cél- és 18 eszköztérket sorol

(Oroszlán! Futás!), rádiótvácsovél (Jól lakott oroszlán, nyugodtan közelebb mehetünk). Hát valahogy így áll a helyzet a tudományos problémával is. Ha rendelkezünk egy bizonyos területre vonatkozó adathalmazzal, attól függően, hogy milyen módszereket, milyen mutatókat alkalmazunk ennek feldolgozására, eltérő következtetéseket fogunk kapni a területre nézve. Lényegében ezt akartuk bizonyítani a dolgozatunkban. (Ezt szemléltetik egyébként a különbözően elrendezett gyurmamodelljeink is.)

Konkretizáljuk az előbbieket a ti vizsgálatotokra. Milyen adatbázisra támaszkodtatok és milyen eljárásokat, mutatókat hasonlítotok össze?

Az egész úgy kezdődött, hogy Füstös Lászlóhoz jelentkeztünk szakaszmináriumra, aki közgazdász végzettségű, szociológiai területen dolgozó matematikus. Ő ajánlotta, hogy keressünk egy olyan kutatást, amin szemléltetni lehet a nálát tanult módszertant, illetve azt, hogy mennyi mindentől függ a módszerek helyes alkalmazása. Füstös László tagja volt annak a Hankiss Elemér vezette kutatócsoportnak, amely a magyar társadalom értéktudatának feltérképezését tűzte ki célul, így ehhez a vizsgálathoz kapcsolódtunk. Hankissék M. Rokeach, amerikai szociológus tesztjét vették át, amely 18 cél- és 18 eszköztérket sorol

fel, azt kell fontossági sorrendbe raknia a megkerdezetteknek. A célterékek között voltak például ilyenek, hogy anyagi jólét, boldogság, béke; az eszköztérékek között pedig: felelősségteljes, udvarias, bator stb. A feldolgozásnál többek között a többváltozós statisztikai módszerek közül egy sokdimenziós skalázási módszer, a Minissa-modell alkalmazták, amely az értékek közti távolság alapján felvázolja az emberek értéktudatának szerkezetét. A módszer alkalmazásakor többféle kapcsolat-szorossági mutatót lehet használni, Hankissék az egyik legelterjedtebbet, a korrelációs együtthatót használták. Mi tulajdonképpen azt csináltuk, hogy megvizsgáltuk ugyanezt az adatbázist az előbb említett modellel, de nem egyféle, hanem 9 különbözőféle kapcsolatszorossági mutatót használtunk fel. Ezzel nem azt akartuk mondani, hogy a Hankiss-féle „együttható” megközelítés nem helytálló (sőt a világosabb, közérthetőbb eredmények érdekében óhatatlanul szükség is van egyes oldalak kiemelésére), hanem azt szeretettük volna bebizonyítani, hogy más, többféle mutató használva árnyaltabb, az általuk feltártakon kívül más oldalakat is megvilágító, gazdagabb kép rajzolható meg a valóság e szeletéről.

Az előbb említettekön kívül módszertani szempontból milyen tanulságokat vontok meg?

Igyekeztünk tanácsokat, ajánlásokat megfogalmazni a mutatók kiválasztásánál, használatánál illetően. Köztudott dolog, hogy szupermutató nincsen, az adatok feldolgozása előtt alapos mérlegelés kell kiválasztani az éppen „testhezálló” mutatót. Ennél a döntéshozatalnál számos tényezőt kell figyelembe venni, ezek közül a legfontosabbak: milyen skálán mér, szimmetrikus vagy nem szimmetrikus, leniáris vagy nem lineáris a mutató, milyen logika alapján mér, vállalom-e a több munkát a nagyobb pontosság kedvéért, lemondok-e az ellenőrzés lehetőségéről stb. Ennél általánosabb tanulság, hogy mi rengeteget tanulunk az alatt a másfél év alatt, mióta a módszerekkel, mutatókkal foglalkozunk, s nyugodtan mondhatjuk, mindenkinek megérett egyszer végigrágnia magát ezeken a problémákon. A „tudós ember” - legyen az akár közgazdász, akár szociológus, hogy csak ezt a két, hozzánk közel álló területet említjük - ne féljen módszereket tanulni és használni, ez csak előnyére válna munkájának.

Világos, hogy titeket elsősorban a módszertani oldal érdekelt a vizsgálatban, mégis azt hiszem, érdekes lehet, hogy a Hankiss-kutatás mit állapított meg a magyar társadalom értéktudatáról, s ti mivel egészítettétek ki ezeket az eredményeket?

Hankissék 5 dimenzióra, 5 kategóriapárra szűkítették le a vizsgálatot, azaz úgy

véltek, hogy a magyar társadalom értéktudata fő vonásaiban, a valóságos kép szomorítóbb csorbitása nélkül ez az 5 dimenzióval megragadható. Ezekből kiemelték a hagyományos-modern ellentét párt, mint az általuk legfontosabbnak, legjellemzőbbnek tartott dimenziót, s a továbbiakban ezt vizsgálták részletesen, lényegében erre koncentrálna próbálták megfogalmazni „az egész” jellegzetességeit. Rendkívül leegyszerűsítve úgy fogalmazhatnánk meg egyik fő konklúziójukat, hogy a magyar társadalom tudatában szakadás következett be a régi, hagyományos értékek és a racionalizáció modernizáció új, a XX. században kialakult értékei között. Ez az általuk 1948-ra tett szakadás, az 1945 után elkezdődött, s napjainkig tartó „kiüresedett modernizáció” fő fordulópontja volt. E folyamat során, mivel a régi értékeket lerombolták, azok megszűntek hatni, a genye (de mindenesetre a hasonló amerikai értékekhez kimutathatóan gyengébben ható) új értékek is lavinaszerű modernizációt voltak képesek végbevinni. Mi ezt az egészíteltük ki, hogy ez a szakadás nemcsak a hagyományos-modern dimenzió mentén, hanem a célterékek és eszköztérékek között is meglátható. (A Hankiss-vizsgálatban a több dimenzió mellett egyébként szerepel ez a fogalom párt is, csak szerintünk nem kelló súllyal). A Rokeach-teszt 2x18 értéke úgy van kiválasztva, hogy a célterékek és az eszköztérékek páronként nagyjából megfeleltethető. (Azaz meghatározott célokhoz kiválaszható az az eszköztér, amely a cselekvési programot alkalmazzá a cél elérésére érdekében). Nálunk, ellentétben az amerikai társadalomban globális szinten megfelelés a két érték sor között. A célok közül jól meghatározottak (a béke, a haza biztonsága például messze első helyre került mindenképpen, az üdvözülés pedig hátra), az eszköztér azonban senki nem határozza meg. Az egyen megpróbálja megfogalmazni őket, de ez általában nem tudatos - „tudom, hogy mit akarok elérni, de nem tudom, hogy ehhez mit kell csinálni”. Az amerikai társadalom értéktudatában tapasztalható megfelelés annak tulajdonítható, hogy az ottani fejlődés szerves fejlődésnek tekinthető abból a szempontból, hogy az anyagi és tudati fejlődés egymással szinkronban ment végbe, míg nálunk ez nem mondható el. A magyar politika napjainkra sok mindezt megfogalmazott ebből, az új választási rendszert, a vállalati tanácsok létrehozását, a szükséges folyamat fontos lépéseit lehetne a tudati felzárkózásban, a célterékek és eszköztérékek közti szakadás csökkentésében.

Gramscitól a lakáskérdésig

Kezdetben gyér, majd később viszonylag magas hallgatói létszám mellett folytatott munkáját április 24-én a társadalomlemeleti és gazdaságtörténeti szekció.

Elsőnek Czabán László (III. évf. pénzügy) röviden összefoglalta TDK-munkáját, amelyben a marxista gazdasági alap felfogást kísérlete bemutatni. Éliás János (III. évf. tanár „A”) az értelmiség funkcióját - az embereszmény szempontjából - vezette végig különböző történelmi korokon át. Szalai Zoltán (III. évf. pénzügy) Gramsci állam-elméletével - ezen belül a politika elemével, az állam-kettős funkciójával, a hegemonia és erőszak viszonyával, az értelmiség és párt szerepével, a Gramsci-féle érdekeltefogással - foglalkozott. E témákról már azért is érdekes, mert Gramsci öröksége a marxista elmélet és gyakorlat számára különös aktualitással bír.

Ince Zoltán (III. évf. pénzügy) és Szakadát László (III. évf. tanár „A”) Ami elmaradt: arccal a lakás felé című munkájukban - a kor terveit és dokumentumait felhasználva - az ötvenes évek állami lakásépítési tevékenységét és lakáspolitikáját, az 1951-es építészeti vitát tárgyalták. Idéztek az MKP 47-es augusztusi lakásépítéssel kapcsolatos programját, melyben propa-

gandisztikus szempontoktól vezérelve is megígérték, hogy 3 éven belül mindenkinek emberhez méltó lakást biztosítani. Az első három éves terv a beruházások 14,3 százalékat irányozta lakásépítésekre, jóllehet ebből csak 8,9 százalék valósult meg, mégis a terv emberleptékű, és sokkal szociálisabb jellegű volt, mint az első ötéves terv. Ez utóbbi erősen iparosító jellegű időszakban 85 milliárd beruházásból csak 6,5 milliárddal részesedett az építőipar.

Az építőiparon belül is az ipari jellegű építkezéseken volt a fő hangsúly. Megállapítható tehát, hogy az állam ekkor nem volt képes, illetve nem is akarta megoldani a lakásproblémát, ezt a magán-erős építkezések ellensúlyozhatták volna. Az ötvenes évek közepéig ugyanakkor jogszabályok sora gátolta a kisipari termelést, az anyagbeszerzést, s nem volt hitelnyújtás sem az építkezésekre. A bérházak államosítását pedig éppen az az indokolták 1952-ben, hogy a magántulajdonosok nem képesek a tatarozást, illetve a felújítást elvégezni, ezért az

állam kénytelen közbelépni. 1953-tól kezdődően az életszínvonal emelése előtérbe került, s a második ötéves terv már józanabb, a realitásokkal is jobban számoló lakásépítési programot indított meg.

Néhány összefoglaló adat önmagáért beszél: 1950-54. között 220 ezer lakás építést terveztek (308 ezerre lett volna a jogos igény), valójában 103 ezer épült fel. Az állami erőből tervezett 118 ezer lakásból mindössze 40 600 készült el, ugyanakkor magánérből - a nehézségek ellenére is - a tervezett 30 ezer helyett 48 ezer. Az amúgysem pozitív képet tovább rongja az a tény is, hogy a statisztikában a társbérletek, (ez a lakástípus a kor terméke), a munkásszállások is szerepelnek, s a felépített lakások: igen gyenge minőségűek voltak. A szerzők dolgozatukban tehát főképp a lakásépítési mechanizmust írták le, mely hűmen tükrözi azt, hogy a redisztribúciós gazdaságban az erőátcsoportosítás szükségzerűen a lakásépítések rovására (is) ment végbe.

Sass Magdolna (II. évf. külgazd.) a Darányi Kálmán mi-

Az első félév vizsgatapasztalatai

A HÁROM KAR ÉRTEKELÉSE

alapszámú tanterv alapján adunk tájékoztatást az egyetem hallgatóinak az első féléves vizsgatapasztalatról.

Valamennyi kar egybehangzóan hivatkozott az oktatás közismerten nehéz körülményeire, amelyek az oktatási munka ellátásában, a hallgatók felkészülésében meghatározóak voltak, és minden bizonnyal hatással lesznek a következő vizsgaidőszakra is.

A tanulmányi fegyelem lényegesen nem javult, az előadások látogatottsága jelentős eltéréseket mutatott és hullámzó volt, ami egyes tárgyak esetében a vizsgálatokban is érzékelhető követelményekkel járt együtt (természetesen más tényezőkkel is összekapcsolódva).

Széles skálán mozogtak a teljesítmények, állapotok: megállapították, hogy a kari értékelések. Szemléltetésképpen utaltak arra, hogy néhány tárgy esetében (pl. hiányzások vagy felkészülési hiányosságok miatt) csak külön beszámolóval, vagy pótzárthelyivel tudták a hallgatókat a félév lezárásának feltételeit teljesíteni. Az általános karon a tervezési szak második félévének az alaptárgyának számító lineáris algebra nehéz feladat elé állította a hallgatókat. Több hallgató nem tudta megszerezni az aláírást, közülük került ki az az öt hallgató, aki rektori engedéllyel a vizsgaidőszak után tudott csak le-

vizsgázni. Az MSZI oktatóinak megítélése szerint ez az eredmény ebből a tárgyból nem tekinthető rendkívülének. Ugyancsak a tervezési szakon ökonometriából a negyedéves hallgatók egy része utóvizsgával tett eleget a félévi követelményeknek. A magas kívánalmak ellenére a tárgy vizsgátlaga 4,3 lett.

A vizsgajegyek általában tükrözik a félévi folyamatos tanulást és felkészülést eredményességét. De van ahol a vizsgajegyek és a hallgatók felkészültségéről alkotott oktatói vélemények nincsenek összhangban. A tapasztalatok alapján az NTI oktatói elhatározták, hogy a jövőben az eddiginél szigorúbb számonkérést vezetnek be. Ugyanis azt tapasztalták, hogy a hallgatók többségének ismeretanyagából hiányzik az alapvető közgazdasági ismeretek, összefüggések felismerése, miközben a kollokviumok átlaga magas. Erre utal a kereskedelmi kar jelentése is, mely szerint valamelyest ugyan javult az alapfogalmak ismerete, de mégis azt a következtetést kell levonni, hogy fokozni kell e téren a követelményeket, melyet részben alátámaszt az is, hogy a hallgatók kifejezőképessége rossz, nemcsak az előtanulmányok miatt, hanem a szakterminológia hiányos ismerete következtében.

Az év közti szereplés és felkészülés meghatározó jelentőségét emelte ki az ipari kari

jelentés. Például a nappali tagozat III. évfolyamán gazdaságstatistikából kimagaslóan nagy volt a bukási arány. A tanszék szerint a hallgatók évközi munkája is sok kívánni valót hagyott maga után. Az előadásokat kis számban látogatták, és a gyakorlatokra sem készültek fel kellően. Több hallgató eleve utóvizsgával kezdte a vizsgaidőszakot.

AZ ÁTLAGOS VIZSGAEREDMÉNYT

összevetve az egy évvel előtti mutatókkal a következő eredményt látjuk:

— Politikai gazdaságtanból az első évfolyam eredményei némileg jobbakként, elsősorban a levelező és kihelyezett tagozatok magasabb átlagai következtében; második évfolyamon viszont minden tagozaton gyengén szerepeltek a hallgatók (feltehetően ebbe belejárt az a későn megjelent jegyzet is).

— Matematikából az első évfolyamon a nappali tagozat kivételével romlottak az eredmények; második évfolyamon viszont a kihelyezett tagozattól eltekintve emelkedtek az átlagok.

— Számítástechnikából az elmúlt évi 2,57 helyett 2,76 lett az átlag, melybe beletámasztott, hogy az MSZI első ízben alkalmazta a jegymegajánlást az első évfolyamon, s így 412 hallgató

közül 39 kapott jelest, 26 pedig jó jegyet.

— Filozófiából második és harmadévfolyamon is jobb lettek az eredmények. Ezt a tanszék mindenekelőtt a felmerő dolgozatok hatásának tulajdonítja, a kiváló és a gyenge teljesítményeket a vizsgaeredménybe is beszámították.

— Némileg magasabb vizsgátlag született szakzámvitel és elemzésből, valamint világgazdaságtanból; gyengébb eredményt produkáltak a hallgatók az általános statisztika, népgazdaság-tervezés, tudományos szocializmus és közgazdasági elméletek története című tárgyakból.

Az elmúlt évekhez viszonyítva javult a félévi követelményeket teljesítő aránya. Viszont háromszor annyian tettek le elmaradt vizsgáikat, illetve engedélyezett utóvizsgájukat a vizsgaidőszak lezárása után. A nappali tagozat hallgatóinak összes tagozatából ez évben több utóvizsga született, ugyanakkor kisebb lett a kijavított bukások aránya. (1,2 helyett 0,7 százalékos). A részletes kari jelentések alapján megállapítható az is, hogy a csoportok közötti lényeges eltérések tapasztalhatóak a bukási arány tekintetében elsősorban az első évfolyamon. Az első évfolyamon a kimaradt, elégtelen stb. hallgatók aránya a félév lezárásával 4,6 százalék volt.

H. E.

RUDAS LÁSZLÓ-DÍJAS

„Ez még csak egy félkész munka”

Két óra közti szünetben, az ebédidejétől fosztva meg, sikerült beszélgetnem dr. Sz. Kiss Lászlóval, az idei Rudas László-pályázat egyik nyertesével.

— **Hogyan lettél a közgazdasági hallgatójából az egyetem oktatója?**

— Teljesen véletlenül. Amikor én végeztem, éppen létszámstop volt az egyetemen, úgyhogy álmodni sem mertem volna róla, hogy benmaradhatok. Valamelyik vállalatnál akartam elhelyezkedni, amikor meglepetésszerűen jött a hír a Rajk László Szakkollégiumba: Mária Antal, a szervezési tanszék vezetője gyakorlókat keres. Így májusban egy közel háromórás beszélgetés után megkaptam az ajánlatot: ha lesz rá státus, akkor augusztustól a tanszék munkatársa lehetek. Mivel az ottani fiatal oktatók egy részét már korábban ismertem, és a szakkollégium kurzusai után a tanszék munkája sem volt teljesen idegen, nem tudtam ellenállni a kísértésnek.

— **A pályázatra írt dolgozatod címe: „Új irányzatok a termelésirányításban és a készletgazdálkodásban” – sok érdekeset sejtet. Honnan származik a témaválasztás?**

— Népgazdaság-tervezési szakra jártam, de harmadévből rájöttem, hogy sokkal jobban érdekelnek a mikrotémák, így készletgazdálkodási blokkra jelentkeztem, és ezt vettem fel alternatív tárgyként is. Negyedévből írtam egy TDK-dolgozatot, amely lényegében egy új amerikai készletgazdálkodási módszer vázlatos ismertetése volt. Később ez lett a szakkollégium témája is, majd további bővítések és kiegészítések során készült el a Rudas-dolgozat.

A tanszéki munkám és a doktorim nem ehhez a témához kapcsolódik, de dolgozom egy gmk-ban is, amely vállalati szintű készletgazdálkodással is foglalkozik, és ott fel tudom használni a gyakorlatban is kutatásaim eredményeit.

— **Mi az, ami fontosnak teszi, hogy foglalkozzunk ezzel a témával?**

— A hetvenes években alakult ki az Egyesült Államokban ez az új készletgazdálkodási rendszer, és páratlan sikert aratott. Ma is ez az élenjáró amerikai és nyugat-európai vállalatok termelésirányítási, készletgazdálkodási tevékenységének az alapja, a szá-

mitógépes szoftverek ennek különböző változataira épülnek. Emellett a nyolcvanas években megjelent egy japán rendszer is (a Toyota dolgozata ki), amelyet azóta már a nyugati világban is adaptáltak. Ma már lényegében ez a két rendszer uralja a fejlett tőkés országok termelésirányítását és készletgazdálkodását.

Ugyanakkor Magyarországon mindmáig alig jelent meg publikáció ezekről a rendszerekről, így nálunk nem ismerik sem a szervezők, sem a szoftveresek. Ezért lenne fontos, hogy egy komoly tanulmány jelenjen meg rólok, amely teljes áttekintést adna a számítógépes rendszertől a gazdasági alkalmazásig. Ezt a terjedelmes munkát két másik szakemberrel együttműködve még ebben az évben szeretnénk megcsinálni. Ilyen értelemben mondom azt is, hogy dolgozom még messze nem tekinthető kész munkának, hiszen csak egy része ennek a feladatnak, ami pedig rendkívül hasznos lehetne a vállalatok számára.

— **Mi ösztönözte a pályázat elkészítésére?**

— Tulajdonképpen csak az erkölcsi kényszer hatására adtam be ilyen „félkész” állapotban a dolgozatot, mivel a tanszékre kerülő fiatal oktatóknak „illik” legalább egyszer benevezni a Rudas László-pályázatra.

— **Ezek után mit szólna az eredményhez?**

— Természetesen nagyon örültem neki, különösen azért, mert bár én csak részben tekinthetem, az opponensek már így is találtak benne fantáziát. Ez megerősített abban, hogy érdemes továbbmunkát fektetni a témába, és egy nagyobb lélegzetű dolgot írni.

— **A tanszéken támogatják a további kutatásokat?**

— Annak ellenére, hogy nem ez a fő téma, azért mégsem profilidegen a tanszék számára, ezért egyértelmű támogatást élvez. Valószínűleg közvetlen haszna is lesz, mert úgy néz ki, hogy hozzá fog járulni a tananyag-korszerűítéshez. Emellett rákényszeríti az embert, hogy vállalatokkal is foglalkozzon, ami számomra a gyakorlati tevékenység egyetlen lehetőségét jelenti, hiszen a végzés után azonnal bent maradtam az egyetemen. Az ily módon szervezett tapasztalatok pedig máshol is hasznosíthatók.

Székely Andrea

A KATEDRÁN

Vigh László V. 48 éves tanárszakos hallgató bizonyára sokan ismerik, elsősorban per se az elsősök, akiket demonstrátorként tanít, no meg az SG-sek.

— **Mikor döntötted el, hogy a tanári pályát választod?**

— Általános iskolában nem tudtam még hova menjek, de azt hiszem, nem sokan tudnak dönteni 14 éves fejjel jövőjüket illetően. Szüleim tanácsára szakközépiskolába mentem, azért, hogy legyen szakma a kezembem. Ezt az elhatározásomat a későbbiekben megbántam, mert nem szerettem a szaktárgyakat. Talán gimnáziumba kellett volna mennem. A tanulási azonban így is ment. Matek-fizika szakos tanár szerettem volna lenni. Döntésemben befolyásolt az, hogy nehezen beszéltem. A kifejezőképességem jelentősen megjavult a középiskolában, talán az ottani légkör miatt. Végül is a fizikát a későbbiek során elhanyagoltam, és egy másik felvételi tárgy után néztem. Ez volt a pg. Felkészülés közben szerettem meg. A sikeres felvételi után itt az egyetemen kezdtem komolyabban foglalkozni a pg-vel. Talán az körre jártam, úgy éreztem, ennek folytán sokat javultam. És végül is ez befolyásolt olyan irányba, hogy pg-t tanítsak.

— **Mi a véleményed az egyetemen folyó szakmai munkáról?**

— Véleményem szerint nem kielégítő. Úgy érzem, túl sokat követelnek, annyiféle a tárgy, köztük sok az átfedés, az egyik elnyomja a másikat. Szerintem szükség lenne egy elméleti szakra, ahol viszonylag kevés tárgyat taníthatnánk, elsősorban elméleti tárgyakat. Kis csoportban, több egyéni munkát feltételezve, sokkal

hatékonyabb lehetne az oktatás. A sok tárgy nyomása alatt szinte lehetetlen, hogy az ember mindegyikben tisztességesen elmerüljön. Tárthatatlannak érzem azt az állapotot, hogy egyes tanszékek nem azt tanítják, amire a hallgatóknak szüksége vagy igénye van, hanem azt, amit ők tudnak. A számonkérésre éppen emiatt a túlnyomás miatt nem lehetnek és objektívek nem fektethetnek kellő hangsúlyt. Így nincs más választása az egyéneknek, mint szelektálni. Ha mindenre rendszeresen felkészülnék, egyáltalán nem maradna szabad időnk. Szerintem a legfontosabb kevesebbet, de azt hatékonyabban.

— **Milyen tantárgyakat tanítottál a gyakorló tanítás alatt?**

— Az első félévben kapitalizmus pg-t, a második félévben pénzügyet.

— **Milyen volt a találkozásod a középiskolásokkal, gyakorló tanárként?**

— A Fényes Elek Közgazdasági Szakközépiskolában, ahol tanítani kezdtem, egy viszonylag gyengébb osztályt kaptam, de szerettem, jó volt őket tanítani, szívesen csináltam. A második félévet az I. Istvánban töltöttem. Ez egy nagyon jó iskola volt. Itt azonban, sajnos, szakmailag nem tudtam kiélni magam, mivel erre a középiskolai pénzügy egy része nem adott lehetőséget. Nagyon aranyos osztály volt. Végeredményben úgy érzem, hogy a két félév során sikerült valamelyest saját elvárásaimnak eleget tenni.

— **Hogy kapcsolódott bele az SG-tanításba?**

— Elsős voltam, amikor lementem egy ilyen táborbába. Egészen más volt így, mint SG-s diákként. Megfigyelőként vettem részt, de valaki megbetegedett, és hazament. Így lehetőséget kaptam, hogy megtartsak helyette néhány órát. 1 év kihagyás után már folyamatosan tanítottam Pesten és a táborkokban is. És ez az ismétlési hozzásegített az elmélyüléshez is.

— **Úgy tudom, te szakkollégista is vagy! Mit jelentett életedben a TEK?**

— Úgy érzem, a legtöbbet ettől a kollégiumtól kaptam. A színvonalas szakmai munka lehetősége mellett (amire az egyetemen nem mindig van alkalom), kikovácsoltam a kollégiumban egy közösséget, ami szerintem az egyén számára alapfeltétel. Ezt a társaságot a közös bulik, az esti beszélgetések mellett összekap-

csolja egy szakmai-világéneki meggyőzés. Külön élményt jelentett az elszájtított anyag átadása a Töke körben, bár a Töke kör vezetői egy kicsit olyanok az egyetemen mostanában, mint a misszionáriusok. Sajnos, a marxizmus mint tudomány, sokszor úgy tűnik, elvesztette vonzerejét a hallgatók körében. Azt hiszem azért, mert sokak számára nem is tudomány, csak ideológia, viszont ha el kell sajátítani, akkor kemény munka, ami persze nem feltétlenül vonzó.

— **Szeptember óta demonstrátorként dolgozol a pg-tanszéken. Milyen a csoportod?**

— Nagyon érezhető rajtuk még a jegycentrikusság, talán ez annak tudható be, hogy még elsősök.

— **Hogy fogadnak?**

— Másképp, mint egy tanárt. Ennek megvannak a maga előnyei és hátrányai is. Azt hiszem, hogy az órán a diákok felszabadultabbak, de jobban is lehet őket figyelmeztetni, mint a felcsöket. És a számonkérésnél sincs problémám.

— **Szeptembertől dolgozni**

fojgysz. Hol sikerült állást kapni?

— A Műszaki Egyetemre megyek tanítani. Jó feltételeket, viszonylag magas fizetést kínáltak. Elég jó az oktatói gárda is. Nagyon kedves fogadtatásban részesítettek, a tanszékvezető mindenkit meghívott egy beszélgetésre a tisztelemre.

— **Miért nem vállaltad a középiskolai oktatást?**

— Nem tudom vállalni azokat a követelményeket, amelyeket a középiskolában állítanak elélem. 4-5 tárgyat kellene tanítani. Az ismerőseimtől tudom, hogy szinte lehetetlen lépést tartani a szakmai változásokkal. Egy idő után teljesen leáll az ember. Akinek szerencséje van, két vagy három tárgyat tanít. Ezt még vállaltam volna.

— **Milyen feladatok várnak rád?**

— A legfontosabb a diploma elkészítése, igyekszem tudásom legjavát ebbe a munkába fektetni. Bár az időm elég korlátozott, mert tanítok. De hát ez volt a célom...

Gurmai Zita

Munkásszállás helyett kollégiumot

Új diákvezetőséget választottak március 6-án a Kinizsi utcai kollégiumban. A diákbirozságot titkára Szakács Tibor II. éves, ipar szakos halgató lett.

— **Csak október óta laksz a kollégiumban, mégis rád szavaztak...**

— Sok ismerősöm, barátom, csoporttársam lakik itt a Kinizsiben. Ok „agitáltak”, hogy vállaljam. Biztos szerepet játszott a döntésben az is, hogy csak ketten vállaltuk a jelöltséget. Valahogy úgy alakult, hogy csak II. és III. évesek laktak a kollégiumban. A végzősöket nem ismerem, de őket nem is érdekli már, ki lesz az új DB-titkár. Egyébként a szavazáson összesen körülbelül negyvenen voltak ott a négy száz kollégistából.

— **Miért vállaltad el a megbízást?**

— Örültem a megelőlegezett bizalomnak. Rám gondoltak, jóllehet korábban ritkán vettem részt a DB-üléseken. Sokat segítettek nekem a régi DB-sek. Még nem tudom, hogyan kell levezetni, irányítani egy vitát úgy, hogy ne terjedjen el túlságosan a napi- napi pontokról a beszélgetés. A kollégium olyan most, mint egy munkásszállás. Velem szemben jön valaki, ismerős az arca, köszönök neki – ő nem köszön vissza. Elmegyünk egymás mellett, s nem tudunk egymásról semmit. Sokan nem

is tudják, hogy a kollégiumban van fotolabor, kondicionálóterem. Kiteszünk egy hirdetőt, öt perc múlva valaki letépi. A liftben egymás arca helyett nézzük a falat, s kínosan várjuk; érjünk már fel. Mindenki megvan pedig az igény, hogy megismerje a másikat, talán csak nem tudja hogyan, vagy az alkalmakat nem ismeri fel. Szeretnék valamit tenni is azért, akárcsak a többi diákbirozsági tag, hogy felbőgjön a közösségi élet.

— **Hát, alkalom lenne bőven. Minden héten nálatok rendezik a Pop-tojást, a dzsesszklubot, a Jánostánc-házat. A kollégistáknek még olcsóbb is a belépője – 15 forint, a táncszáza pedig ingyen mehetnek, mégis csak egy-két ember jár el a rendezvényekre.**

— Az az igazság, hogy én sem voltam még sokszor lent. Magam mentségéért mondom, hogy most sok mindenbe belefogtam a DB-n kívül: ipar szakos szakvezetőségi tag vagyok, az ipar klub szervezésében, a kari nyomatványok elkészítésében is részt veszek, mert senki más nem csinálja meg helyettünk.

Valahogy mindenki eltölti az idejét. Azt sem mondhanám, hogy intenzív tanulás folyik a Kinizsiben. Az egyetem után elmegyünk könyvtárba vagy moziba, aztán a koliban

este gyorsan elmegy az idő. Bejön valaki sóért a szobába, aztán otrágad; sokan minden nap főznek.

Több olyan emberről tudok, aki önfenntartó, egy fillért sem kap a szüleitől. Munka után aztán fáradtan nincs kedve bulikra járni.

— **Talán a kollégisták nem szeretik az újhullámos zenét, a dzsessz, a népitáncot? Próbálkoztok valami más program szervezésével is?**

— A vizsgaidőszakraig már nincs sok időnk. A hagyományos kollégiumi születésnapi bulikat és a NEBU-t (negyedikesek búcsúzárószertü) ezentúl is megrendezzük. Az ipari kari klubra rendszeresen meghívunk előadókat. Legutóbb például egy nemrég szárált vállalat vezetője jött el hozzánk. Meghitt beszélgetést próbáltunk kialakítani – tea, sütemény is volt. Rajtuk, a szervezőkön kívül alig jött el valaki. Bevallom, kicsit félünk is attól, hogy valamibe belefogjunk, nehogy botránnyba fulladjon az est. Nyáron azért szervezünk egy kolikirándulást Agárdra

— **Tavaly számítógépes módszer alapján döntöttök a kollégiumi felvételi kérelmekről, mégis elég visszahelyezte alakult ki néhány esetben. Egy főre jutó 5000 forintos családi jövedelem mellett is felvettek embereket, s volt aki igazság-**

talanul kiszorult a kollégiumból.

— A számítógépes futtatás után még fennmaradt 40-50 hely. Ezekről aztán a fellebbezés után döntöttek az egyes kollégiumokban, valószínűleg így alakulhatott ki olykor ilyen extrém helyzet. A kérdőíveken döntő súllyal számít a jövedelmi kimutatás. A keresztet igazolás azonban – közismerten – eléggé csalóka. Nem tartom helyesnek, hogy néhány száz forint miatt nem kerülnek be olyanok, akik különben részt vesznek a kollégiumi közösségi életben, megoldódnak az egyetemen, s tanulmányi átlaguk sem rossz. Ők halmozottan hátrányos helyzetbe kerülnek: szociális támogatást sem kaphatnak, s 1500-2000 forintot fizetnek albérlésre.

A pontozási rendszerbe egyébként nekünk, DB-tagoknak nincs beleszólásunk. A kérdőíveket a KISZ-bizottság, a kollégiumvezetők és a nevelőtanárok állították össze. Mindezenre, ha elfogadjuk jó-nak ezt a módszert, akkor ez fog érvényesülni az elbírálásnál, s mindenki be fog kerülni, akinek jogos igénye van.

— **Változott az életed, hogy DB-titkár lettél?**

— A barátaim szokták mondani nekem, hogy mióta DB-titkár lettem, sohasem lépek be egyedül a kollégium kapuján. Mindig akad valaki, aki „összintén” akar beszélgetni velem...

R. I.

Sport hírek

Dráma a javából! Kosaras lányainknak mindössze egy pont hiányzott az NB I-ben maradáshoz! A 17-18. helyért lejátszott 3. (döntő) mérkőzés eredménye: Ganz-MAVAG-Közgáz 69:68.

Az egyetemi és főiskolai bajnokságban három fordulón jutottak túl labdarúgóink. Az elődöntőben a Baranya megyei első osztályban játszó Universitas PEAC verte ki őket.

Röplabdázni tudó fiúk jelentkezését várjuk szakosztályunkba, Bp. I. osztályban szereplő csapatunkba. Jelentkezés a testnevelési tanszéken, vagy minden kedden este 7.30 óratól 9 óráig a Kinizsi utcai kollégium tornatermében, szelével.

A Szigetszentmiklóson megrendezett "Felszabadulási elnevezésű kispá-

lyás labdarúgó tornán egyetemünket a Koszma Péter KISZ- alapszervezet (Likácsi túlélők és veteránok) csapata képviselte kitünően. Az aranylábú fiúk remek játékkal, magabiztosan nyerték el a kupát. A csapat tagjai: Ballai Attila, Bíró Gábor, Bicski Tamás, Kun István, Kurucz Péter és Tóth Gábor.

Az országos egyetemi és főiskolai úszóbajnokság május 12-én 11 órakor kezdődik a Komjádi uszodában, melyen egyetemünk is részt vesz, és Vermes Albán révén nyerési esélyeink is vannak.

A testnevelési tanszék úszni tudó diákoknak vízi tábort szervez június 24.-július 3.

A tábor helyszíne: Szolnok-Tiszalök. Szállás sátor-táborban lesz, az összes kiadás az utazási költségen kívül kb. 500 forint. A tanszéken május 15-ig jelentkezhetnek azok az egyetemisták, akik az előző táborban már részt vettek, vagy rendszeresen túráznak.

A testnevelési tanszék kezdőknek is szervez vízi tábort szeptember 2-7. között a soroksári Dunánál. Az első két nap elméleti és gyakorlati oktatásra kerül sor, majd négy napos túra következik Dunavarsány-Ráckeve útvonalon. A tábor összköltsége kb. 700 forint lesz, s június 15-ig lehet rá jelentkezni a tanszéken.

Ami a szarajevói tudósításokból kimaradt

Április 24-én azon kevés magyar egyike voltam, aki a helyszínen izgulva végig a "VIDIKE" UEFA Kupa döntőbe jutásért vívott drámai 90 percét.

Hazaérkezésünk után átböngészve az újságok tudósításait, értékeléseit a meccsről, úgy találtam, hogy vajmi keveset írtak arról, ami a pálya szélén történt. Ez természetes is, hiszen az újságírók nem vették a "közneppel". Éppen ezért úgy éreztem, érdemes egy-két dolgot megemlíteni.

Már a határra érve tapasztalhattuk, hogy a Zseljeznicsar továbbjutása - éppúgy, mint a Videotoné idehaza - Jugoszláviában is nemzeti ügy. A határárőrök megígérték, hogy

egy ötöst kapunk.

Ez a "bűvös szám" végigkísért egészen a meccs II. félidéjéig. Mihelyt észrevettük a magyar buszt, már messziről mutatták az emberek nyitott tenyerüket, hogy 5 gól alatt nem adják. Azért minket sem kellett féltetni. Bár tudtuk, hogy ez szinte lehetetlen, azért mi is visszaintettük nekik az ötöst.

Nem tudom, az újságok mit értenek "kupaláz"-on, de Szarajevóban semmi különösezt nem lehetett érezni belőle. Jölehet, egész nap a városban sétáltunk, csak délután öt óra felé tűnt fel egy dudáló autó, nyitott ablakából óriási kék-jéher zászlót lobogtatva. Lehet, hogy ő volt a vírus, amely az egész szervezetet volt hivatott lázba dönteni?
Hat órakor érkeztünk a stadionhoz. Itt azért már volt hangulat, és egy kicsit meg is retentünk a rengeteg szerb szurkolótól. A stadionnak két bejárata van, és mindketőnél egy-egy vízágyúval felszerelt tűzoltókocsi állt. A jegyszedők után következtek a

gadtatás után próbáltunk egy helyre tömörülni, de azért így is 3 kisebb csoportra bomlottunk.

Amikor a meccs elkezdődött, néhány "udvarias", de nem túl józan Zselje-szurkoló a pályának háttárfordítva az orrunkba lengette a zászlóját. Nagy nehezen tudtuk csak rávenni az egyik rendőrt, hogy küldje el őket, mert nem látjuk, hogy mi történik a játéktéren. A gyorsan jött gól után a hátulról előrenyomuló nézők szinte nekিপasszíroztak a kerítésnek. Beletelt vagy tíz percbe, míg helyreállt a rend. Ez még érthető is, az azonban már kevésbé, hogy miért kellett az egyik, magáról megfeledkezett férjiszurkolónak

letolt nadrággal

felénk lóbálni a "lóbálnivalóját". Közben természetesen petárdák tömkelege durrant mindenfelé, sarga és lila füstbombák tarkították a pálya szélét. Ugyanezek a jelenetek játszódtak le a második gólnál is. A körülöttünk állók sűrűn mutogattak az eredményjelző táblára, és erre sajnos nem tudunk mit lépni.

A 87. percben azonban megtörtént a csoda. A hálóba került a továbbjutást jelentő gól. Azt, hogy Csuhay lötte, csak a másnapi újságokból tudtuk meg, mert az ő neve nem került fel az eredményjelző-táblára. Óriási volt az öröm a magyar táborban, lengtek a piros-kék és nemzeti színű zászlók. Az ellenfél szurkolótól. A stadionnak két bejárata van, és mindketőnél egy-egy vízágyúval felszerelt tűzoltókocsi állt. A jegyszedők után következtek a

fémdektoros ellenőrök.

majd a motozók, akik könyörtelenül elszedtek minden bedobható tárgyat, főként üvegeket, bár - mint ez később kiderült - kevés sikerrel. Ezen óvintézkedések már jeleztek, hogy nem babazsúrra jöttünk össze. A tömött lelátók előtt elhaladva a Zselje-szurkolók előszeretettel köpdöstek le és dobálták minket, szerencsére akkor még nem üvegekkel. Aki nem köpködött, az füttyült és fújolt. Ezután a "kedves" jo-

A meccs lefújása után a kerítéshez szaladva kiabáltuk, hogy "Gyertek ide!". Amikor a játékosok felénk közeledtek, olyan üvegápor zúdult rájuk, hogy alig győzték kitérni előle. Pillanatok alatt üvegtakaró borította be a pálya hozzánk közel eső részét. Néhány "eltévedt" üveg nem sokkal a fejünk felett húzott el. Több elkeseredett szurkoló verekedést próbált provokálni, de higgadtabb társaik visszatartották őket, így kénytelenek voltak megelégedni az- al, hogy újfent leköttek minket. Mások a tollunk elvett, vagy elkért zászlót gyűjtötták meg. Természetesen voltak olyanok is, akik

Bővülő kapcsolatok Helsinkivel

A helsinki közgazdasági egyetem diákszövetségének meghívására Finnországban járt az egyetemi KISZ-bizottság küldöttsége. Becsey Zsolt és Molnár Gabriella a két intézmény ifjúsági szervezetei közti szerződés bővítéséről, a kapcsolatok fejlesztéséről tárgyalt a diákszövetség vezetőivel. A megkötött szerződés értelmében legközelebb szeptemberben utazik 10-13 közzgázos Helsinki-be.

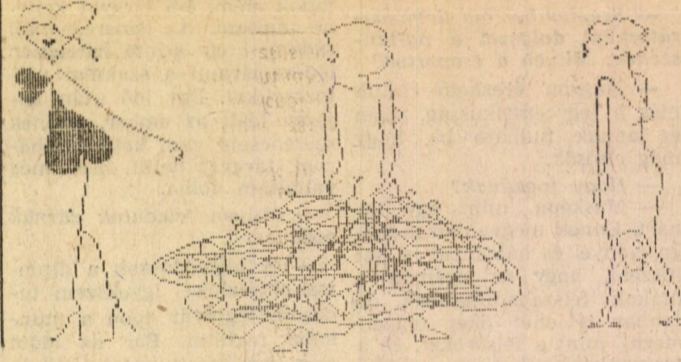
A szerződés új eleme, hogy a jövőben építőtábori cserére is sor kerül, először kísérleti jelleggel 1986 nyarán, majd - kölcsönös megegyezés esetén folyamatosan, egyre több diák számára. Elvi megállapodás született kulturális és egyéb csereutak szervezéséről, ezek pontos részleteiről tovább folyik a levélváltás.
A Helsinkiben folytatott tárgyalásokkal részben egy időben tizenegy finn diák volt vendégünk.

Tanár- és diákzsűri

Április 18-án az orosz tanszék vetélkedőt szervezett a III. éves külgazdasági szakosoknak, amelyen 6 csapat vett részt, képviselve nyelvi csoportját. 3 társalgási jellegű feladatot kellett megoldani a résztvevőknek. Ezek; videofilmrészlet kommentálása, illetve eljátszása, riportkészítés adott témában és egy közmondás értelmezése. A versenyzők bizonyíthatóan nyelvi tudásuk, kommunikációs készségük mellett, színjátszóképeségüket is.

A csapatokat kétféle zsűri értékelt, egyik tanárokból, a másik diákokból állt, mindkét zsűri pártatlansága biztosítva

volt, mivel olyan tanárokból, illetve diákokból kerültek ki, akiknek nem indult csapata a versenyen. A tanárzsűri által 3 legjobbnak tartott csapat pénzzutalomban részesült, a diákzsűri egy különdíjat ítélt oda a szerinte legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtó csapatnak. A két zsűri véleménye nem teljesen fedte egymást, bár jelentős különbség sem volt köztük.
Ezúton mondunk köszönetet a lelkes szervezésért Németh Erzsébetnek, az évfolyamért felelős tanárnak.

Ludvig Zsuzsa - Nap Márta

REKVIEM

Rövid hír:
A legjobb nyolc közé jutott az egyetem futballcsapata az egyetemi-főiskolai bajnokságon. A legjobb négy közé jutásért játszott mérkőzésen kaptak a pécsiektől.

Háttér:
36 csapat indult. Az első fordulóban a SOTE csapatának legyőzésével jutottunk tovább. A második körben az ELTE-vel játszottunk. Döntetlen lett a mérkőzés. Az ellenfél - eléggé sportszerűtlen módon néhány olyan játékosal erősítette meg csapatát, akik a kiírás szerint nem játszhattak volna. Így sem tudtak legyőzni. A mérkőzést egyébként megóvtuk, s azt a szövetség elfogadta. (A Népsport szerint elmaradt a meccs...) A dolog pikantériája, hogy mi voltunk a "pályaválasztók" - az ELTE sporttelepén...

Pécset sem játszottunk rosszul. Eppen csak az ellenfél gyorsabb, erősebb volt. És csapat. Törvényszerű volt a vereség. Nincs pálya, ahol edzhetnénk. A térmérkőzéseken nem lehet bepótolni az edzést. Egy-egy mérkőzésre felszívtuk magunkat, de sorozatban ez nem megy.

Adalékok:
A mérkőzéseinkre a néhány barát, barátón kívül nem volt kíváncsi senki. Sem a testnevelési tanszék, sem a KSC-t nem érdekelt az eredmény. Sőt, még segítséget sem

igen kaptunk tőlük. Igaz, nem is akadályozták létezésünket. Hogy le tudtunk utazni Pécsre busszal, és nem a saját költségünkön (!) kellett menni, azt dr. Hógye Mihálynak és a kerületi TSH-nak köszönhetjük. Ők szereztek a buszt és a pénzt (kb. 4000 forintot).

A hollandokat mi is megvertük, nemcsak a válogatott! Nemrégiben megkeresett minket Zsadányi tanár úr, hogy ugyan már, játsszunk le egy "protokoll-mérkőzést". Itt van Hollandiából egy felsőoktatási intézmény csapata, velük kéne játszani. És menjünk öltönyben, mert utána a követség titkár ad nekünk állófogadást... Rendben, megyünk. Győztünk 2:0-ra.

A bajnokság első öt tavaszi fordulójában két-két győzelem és döntetlen és egy vereség volt a mérlegünk. Nem akar-hogy. Sokszor az ágyból cibáltunk elő embereket a kollégiumokban szombat-vasárnap délelőtt, hogy legyünk 11-en. Sajnos velünk is voltak problémák, nem mindenki értette meg, hogy ezt csak megszálottan, szívvel és akárá némi áldozatokot hozva csinálhatjuk. A legtöbbet saját mezben, nadrágban és cipőben játszódtak. Állítólag a testnev. tanszék ígért egy garnitúra szere- lést (csak mezt + nadrágot) a csapatnak, de már hónapok óta festik rá a számokat... Így aztán a pályán úgy tes-

tünk mint a papagájok. Egy-két csapattag felvállalta, hogy "menedzsel" minket. Intézték a pályabérletet, mérkőzések időpont egyvezetését, tárgyalták a szövetségben stb. Csak így tudtunk létezni...

Újabb hír:
Múlt hét csütörtökön felozlott a futballcsapat.

Háttér:
Csak nyolc ember jelent meg a bajnokra. Voltak, akik azért nem jöttek, mert esett az eső. Valószínűleg nem akarták magukat összeszározni. Voltak, akik azért nem jöttek, mert diplomamunkát írtak. És voltak, akik csak belefáradtak, hogy ilyen körülmények között kell léteznünk.

Adalékok:
Most örülhetnek az ellen-drukkerek. „Na, ugye megmondtam én előre” típusúak. A kétkedők igazolni látják álláspontjukat - „kár lett volna rájuk pénz költeni”.

Hiszen nem is lehet jobbat várni egy csapattól, mely a kocsmában alakult meg... A KSC közgyűlésén ugyanis az- azal lettünk elintéztve, hogy kocsmai társaság hadd fociz- zon...

Halasz Géza rajza
Most megint várhatunk egy évtizedet, míg összedugja fejét néhány ember: Jó lenne focizni az egyetem színeiben...
Hát így sportolunk mi.
Budai János

RUMORZSAK

#5.20
#2.50
#6.30
#12.40
#18.50
#7.00
#1.40
#5.10
#5.00
#0.70
#32.50
#13.10
#18.30

Halasz Géza rajza

kézfogással gratulálták

a VIDI győzelméhez.

Miután a jugó szurkolók elvonultak, mi is elhagytuk a stadiont, rendőri kísérettel. A buszok közül csak egynek törték be az ablakát.

Végezetül annyit, hogy volt közöttünk olyan, aki minden-hová elkísérte a fehérvári csapatot a kupa küzdelmeire. Elmondta, hogy sem Prágában, sem Párizsban, de még a hulligánjairól is híres Angliában sem tapasztalt ilyen durva, barátságtalan hangulatot, mint a szarajevói stadionban. Ezzel szemben volt a Videotonnak még egy meccse déli szomszédainknál, ahol hasonlóan ke- lemetlen benyomásokat szer- zett!

HAJRÁ VIDI!

B. A.

LOTTERIADÍSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

Felelős szerkesztő: FARKASINSKYNE HALAY EDIT

Szerkesztőség: 1093 Budanest, IX. Dimitrov tér 8. Telefon: 174-548.

Kiadó: Hírlapkiadó Vállalat Budapest, VIII., Blaha Lujza tér 1.

Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

85-2157. Szikra Lapnyomda, Budapest

Felelős vezető: CSÜNDES ZOLTÁN vezérigazgató

